

LA VIOLENCIA AL MÓN DEL FUTBOL

LEANDRO PATO

2 BATXILLERAT

ÍNDEX	2
Abstract	3
Introducció	4
1.1. Hipòtesi	4
1.2. Objectiu.	5
1.3. Motivació.	6
1.4. Qüestions essencials.	7
1.4.1. Què és la violència?	7
1.4.2. Què és la passió?	9
Passió, futbol i ciència	11
2. Metodologia.	12
Bloc teòric	12
3. Violència al món del futbol	12
4. Ultres / radicals	16
4.1 Origen i història.	16
4.2 Relació amb l'evolució de la societat.	17
4.3. Principals motivacions i causes sobre l'ús de la violència.	18
4.4. Incidents històrics	20
4.5. Aficions més perilloses del món.	21
Bloc pràctic	24
5. Entrevistes	24
5.1 Entrevista a psicòleg esportiu.	24
5.2. Entrevista a membre dels boixos nois.	25
5.3. Entrevista al president del Calella.	25
6. Enquestes.	26
7. Creació d'un pla d'anti violència.	35
7.1 Procediment.	38
8. Conclusions.	39
9. Agraïments.	40
10. Bibliografia i Webgrafia.	41
11. Annexos.	42

Abstract

La violencia viene produciéndose desde la creación del ser humano, ya que viene innata, dentro de él, y puede manifestarse de varias formas y en cualquier lugar haciéndola impredecible. Esto afecta directamente al deseo de querer una sociedad sin actos violentos. En el fútbol la violencia que más suele reflejarse es la física y verbal, esas dos ocurren con mucha frecuencia tanto en las inmediaciones como en el mismo campo de fútbol, afortunadamente la violencia no es la misma que hacia varias épocas, gracias al avance que hemos sufrido en general la humanidad.

El objetivo de este estudio es determinar si las emociones, concretamente la pasión, que sienten los individuos al presenciar o jugar un partido de fútbol, puede desencadenar en un acto violento. Con este fin, la pregunta de investigación es la siguiente: ¿La pasión, justifica la violencia en el fútbol?// ¿Pasión o violencia en el fútbol? En este contexto, he retrocedido hasta el inicio del fútbol para tratar de entender su juego, sus reglas, etc. He ido avanzando épocas históricas paralelamente con la evolución del fútbol y los matices que se han ido elaborando dentro de él, haciéndolo un deporte más bello para cualquier amante del deporte.

Palabras clave: pasión, fútbol, violencia, emociones, sociedad, evolución.

Violence has been produced since the creation of the human being, since it is innate, within him, and can manifest itself in various forms in any place, making it unpredictable. This directly affects the desire to want a society without violent acts. In soccer the violence that is most often reflected is physical and verbal, these two occur very often both in the vicinity and on the same soccer field, fortunately, the violence is not the same as it was at various times thanks to the progress we have suffered in general humanity.

The objective of this study is to determine whether the emotions, specifically passion, felt by individuals when watching or playing a soccer game, can trigger a violent act. To this end, the research question is the following: Does passion justify violence in soccer?//Passion or violence in soccer? In this context, I have gone back to the beginning of football to try to understand its game, its rules, etc. I have been advancing historical times in parallel with the evolution of football and the nuances that have been developed within it, making it more beautiful for any sports lover.

Keywords: passion, soccer, violence, emotions, society, evolution, fans.

1. Introducció

1.1. Hipòtesi

L'ésser humà, en totes circumstàncies i qualsevol cultura, ha jugat sempre, és a dir, el terme joc és tan antic com la mateixa humanitat. Des de la infantesa l'ésser humà ha jugat més o menys temps i mitjançant el joc ha anat aprenent pautes de comportament que l'han ajudat a convertir-se en adult i per tant a viure. L'esport, en concret el futbol, en totes les múltiples i possibles manifestacions, s'ha convertit en el nostre temps en una de les activitats socials amb major habilitat, capacitat de mobilització i convocatòria del món. Constitueix un element fonamental en el nostre sistema educatiu, i veure el desenvolupament de violència en certes situacions pot influir en el pensament i creixement d'una persona en formació, de manera no molt beneficiosa. L'esport és una manifestació artística humana, susceptible de representar i abordar diverses temàtiques: l'amor, l'odi, el progrés, etc. No obstant el futbol no és només una representació, és una **realitat representada**, la qual constitueix un instrument de desenvolupament social, vinculat en forma immediata al benestar i la salut de la població, també als valors de l'autosuperació, reconeixement del mèrit, la solidaritat, igualtat d'oportunitats i lluita contra la discriminació. Aquest últim a causa de la violència en el futbol, deixa de ser un símbol i es converteix en una realitat, sorgeix una violència pròpia del futbol, ja que és motivada i propagada per ell.

L'esport d'elit va relacionat directament amb un grau molt elevat de competitivitat i es viu de vegades certes situacions on es desenvolupa la màxima expressió de diversos conceptes com: pressió, passió i sentiment, on sovint es passa el límit "moral" d'aquests ideals abstractes, tant en els aficionats com en les esportistes.

La **violència**, sempre hi ha estat present en el món del futbol, i ha estat un greu problema, des del seu origen a l'edat mitjana, fins avui dia. Aquesta violència generalment és causada pels fanàtics dels diferents equips, anomenats ultres, o bé entre els mateixos jugadors, i es produeix tant dins dels estadis com als seus voltants. Els **ultres**, és una part molt específica de l'afició, aquestes persones que formen aquest grup destaquen de la resta gràcies a la devoció i fervor que disposen en cada partit, persones passionals encarregades de simpatitzar i d'acoquinar als jugadors i aficionats rivals mitjançant el desplegament de banderes, l'entonació de càntics i ocasionalment, l'atac als aficionats dels clubs contraris. Aquests actes els justifiquen amb el sentiment i amor que senten amb el club o esportista corresponent. És cert, que aquesta violència generada en el futbol va decreixent cada vegada més, gràcies a les noves innovacions de seguretat que s'han anat desenvolupant durant aquest

temps, d'altra banda encara no s'ha aconseguit radicar completament, ja que és bastant difícil controlar tots els factors que intervenen en aquest tipus de situació.

Existeix una correspondència entre la passió efectuada en certs moments al món del futbol i la violència generada en aquest, on es poden confondre i barrejar els diferents actes vandàlics produïts amb la passió i el sentiment en lloc de la violència i agressivitat.

Per aquest motiu, la minoria de persones que intervenen i elaboren aquestes situacions es justifiquen amb l'amor que diuen que senten pel seu club corresponent o bé per un futbolista en concret.

A l'hora de plantejar la hipòtesi vam tenir diferents dubtes de com volíem enfocar-la finalment, de com esprémer-la al màxim. Gràcies a l'ajuda de la meva tutora, Myriam, vam triar fer l'elaboració d'una visió del treball més mental i intel·lectual, que en una qüestió física. Seguidament, prendre aquesta decisió d'elaborar aquest tipus de perspectiva seria un repte per a mi, a causa que plantejar i fer un treball de caràcter filosòfic que mai havia fet anteriorment.

Per tal d'abordar el treball de manera més precisa i clara, em vaig fer la següent pregunta: **"La passió, justifica la violència en el futbol?"**.

És una qüestió que la població li dóna poca importància, ja que popularment, la violència al futbol no està del tot jutjada o només la violència purament física i no en som conscients de les conseqüències que aquests actes d'aquest esport rei aporten a la societat i al seu desenvolupament.

1.2. Objectiu.

Inicialment, pensava que l'objectiu principal del Treball de Recerca era simplement respondre la hipòtesi plantejada al començament del treball. Però, en realitat, he comprès que no és realment això, aquest treball té un objectiu que va més enllà de respondre una simple pregunta, aquesta tasca que estem produint ens ha de servir d'aprenentatge i experiència per futurs treballs, absorbir una visió més extensa de tots els factors que ens envolten i a ser més crític amb la societat per tal de buscar les solucions òptimes per millorar-la.

Per tal de respondre de manera molt acurada aquesta hipòtesi, he estructurat el meu treball en diversos objectius que he de complir mitjançant vagi avançant i elaborant el treball:

- Intentar respondre la pregunta plantejada en la hipòtesi: **"La passió, justifica la violència al futbol?"** .
- Comprendre els diferents punts de vista que hi apareixen en el treball, per tal de saber i conèixer amb profunditat els pensaments i motius de cada individu.
- Analitzar la correlació que hi ha entre la societat i els actes de violència generats en el món del futbol, tant en les diferents èpoques històriques com en l'evolució cultural. D'aquesta manera podrem veure com ha canviat i conseqüentment, evolucionat el futbol des del seu origen fins avui dia.
- Investigar els aspectes psicològics que porten als aficionats a utilitzar la violència.
- Poder plantejar i executar alguna solució òptima, per tal de garantir la seguretat de totes les persones que veuen els partits de futbol de manera presencial.

1.3. Motivació.

D'ençà que tinc ús de consciència i capacitat de memòria, recordo que des de la meua infància he estat amb una pilota als peus; des de ben petit, on aquells moments no tenia cap mena de preocupació externa i només necessitava una pilota per tenir un gran somriure dibuixat a la cara, fins ara. Actualment jugo en una de les divisions més exigents d'Espanya i hi ha uns altres objectius i el gaudiment és totalment diferent. Llavors, amb el pas dels anys, em vaig interessar per les grans emocions que pot provocar el futbol dins de les persones, tant en els sentiments que desenvolupen felicitat i alegria com els que et porten a experimentar ràbia i tristesa. A causa que el treball és sobre la violència en el món del futbol, intentaré centrar més l'anàlisi i el treball en aquelles que portin a dur aquest concepte.

L'elecció d'aquest tema no ha sigut gaire difícil, ja que tenia ben clar l'orientació que volia donar al meu treball, orientar-lo en un àmbit de caràcter futbolístic. Degudament perquè és un dels tòpics que més coneixement tinc i és l'esport que li he dedicat el meu breu temps de vida, a més perquè amb el pas dels anys he conegut a molts professionals dins d'aquest món, en els seus àmbits corresponents, i a l'hora de fer el treball pràctic serà de gran ajuda per elaborar un bon bloc. En canvi, l'aspecte concret del treball el vaig poder decidir gràcies a les combinacions dels meus diferents jos: l'estudiantil, l'aficionat i el futbolístic. D'aquesta manera vaig decidir enfocar-lo en un

aspecte més mental i psicològic, que en un físic i corporal. Altrament volia poder desenvolupar un punt de vista inusual i totalment diferent en els treballs esportius, per tal d'aclarir que la part mental és igual o més important que la part física.

1.4 Qüestions essencials.

1.4.1. Què és la violència?

Aquesta pregunta és una de les més formulades en els últims anys, a causa que no aconsegueixen una definició consensuada per aquest terme tan universal que es produeix, malauradament, a cada instant del nostre dia a dia. Un dels principals problemes per l'estudi d'aquest terme és la falta de precisió en la seva definició, on la mateixa paraula ens intenta mostrar que té una **multiplicitat de formes** en què aquesta es pot presentar. Com ens explica el crític literari Anceschi (*"Definición, fundamentación y clasificación de la violencia"*), la violència és un concepte subjectiu de definicions, ja que pot adquirir diversos tipus d'accepcions segons el punt de vista des del qual l'analitzem. Així la definició no serà la mateixa des d'una perspectiva moralista o jurídica o bé dins de l'àmbit jurídic un penalista no la definirà de la mateixa manera que un civilista.

La violència dificulta el natural discórrer de les coses, impeding el progrés i fent succeint diàriament, a cada instant, actes protagonitzats per i cap als humans. A causa que existeixen diverses formes en què aquesta es pot mostrar, s'han anat desenvolupant diferents definicions particulars per a cada forma de violència a estudiar. El fet que les diferents formes de violències s'estudien de manera individual i fent referència a diversos camps de coneixement, això dificulta no només el seu estudi en general sinó en l'acceptació d'una definició clara i general. D'altra banda, aquesta multiplicitat de violències particulars ha contribuït, alhora, en la seva complexitat, en destacar característiques més precises de les causes, les formes en què es presenten i les funcions que assumeixen les diferents formes de violència.

Per intentar comprendre millor aquest concepte hem d'intentar rebolcar-nos a l'origen de la vida, és a dir, en l'aparició dels primers organismes vius al nostre planeta. Aquest retrocés és degut al fet que els primers bacteris ja feien ús d'aquest terme, és clar, forçadament, i entendre que ho feien pel simple fet de sobreviure, mitjançant l'absorció o consumició d'uns altres bacteris. Així mateix, amb aquest viatge amb el temps vull dir que la violència ha estat i estarà present en tots nosaltres, és a dir, afirmar que l'ésser humà és imperfecte per naturalesa. La violència sempre serà predominant en aquelles situacions crítiques on no tinguis temps per reflexionar i requereixi una resposta ràpida i fugaç, aquesta resposta l'elaborem per mitjà del nostre instint. En altres paraules la violència està dins del nostre ser, però som nosaltres qui decidim com i quan utilitzar-la.

En primer lloc, hem d'acudir a l'etimologia del terme per entendre el significat complet d'aquest terme. La paraula violència prové del llatí *violentia*, la seva arrel semàntica vis vol dir força i va ser associada des de temps molt remots a aquesta idea, de força física i sobretot de poder. La violència els romans anomenaven vis a aquesta força, al vigor que permet que la voluntat d'un, s'imposi sobre la d'un altre.

En segon lloc, una tal definició de violència podria ser que es tractés d'un **comportament o una actuació d'algú sobre un altre**. D'una banda, és una acció o un comportament. De l'altra, es parla de dos actors: qui realitza l'acte violent i qui el rep, qui ho pateix, és a dir, l'agressor i la seva víctima. Una altra definició acceptada és: qualsevol acte mitjançant una persona tracta de doblegar i paraitzar a una altra amb l'ús de la força, sigui física, econòmica, sexual o psicològica, on la seva intenció és fer mal, sotmetre i dominar exercint el poder. Podem veure que existeix certes semblances entre totes dues definicions i segueixen el mateix fil en quant l'argumentació d'aquesta.

A més, la violència pot donar-se en qualsevol lloc, en qualsevol espai i temps. Els motius generals, del perquè de la violència, es poden veure qüestionats per un doble aspecte. El primer sembla no afectar tant a la importància de la definició, sinó que és un problema de l'anàlisi, i és que l'anàlisi de les motivacions ja és en si problemàtic, a causa que és difícil constatar quins són els motius reals de les persones, que tenen present en realitzar els determinats actes. El segon qüestionament és el perquè de la violència, és el que es refereix a concebre-la, no necessàriament de forma predominant, com un mitjà per aconseguir un fi.

Molts investigadors han tingut el valor d'intentar definir aquest terme amb les seves paraules, a continuació mencionaré aquestes que tinguin un cert consens i es pugui veure algun tipus d'homogeneïtat entre elles: aquesta és una citació de l'investigador francès Jean Claude Chesnais, qui diu: "La violència en sentit estricte, l'única violència mesurable i incontestable és la violència física. És l'atac directe, corporal contra les persones. Ella revesteix un triple caràcter: brutal, exterior i dolorós. És l'ús material de la força, la rudesia voluntàriament comesa en contra d'algú" (*La violencia. Conceptualización y elementos para su estudio*), una segona definició es troba en una cita que l'autora Jean-Marie Domenach realitza: "Jo diria violència a l'ús d'una força oberta o amagada, amb la finalitat d'obtenir d'un individu o grup això que ells no volen consentir" (*La violencia. Conceptualización y elementos para su estudio*) i l'última definició la fa l'investigador Thomas Platt, qui parla d'almenys set accepcions del terme violència, dins de les quals la que esmenta com més precisa és: "Força física emprada per fer mal" (*Ser primario*).

En totes aquestes definicions podem trobar un **eix central** en el qual es desenvolupen la majoria, que és l'ús de la força per part d'algú, la intencionalitat i el propòsit d'obligar la víctima a donar o fer alguna cosa que no vol. No obstant això, en la definició de Domenach parla sobre que la força utilitzada no sigui física, sinó d'un altre tipus, "amagada", on aquesta podria ser una amenaça o coacció psicològica. D'altra banda, considerem que la violència es tracta en les diferents relacions socials existents que pot tenir una persona, on cadascuna d'aquestes relacions pot arribar assumir diferents colors de violència, una més intensa que l'altre, però totes tenen el mateix motor.

Aquest tipus de violència, la psicològica, no resulta gaire fàcil de definir o reconèixer certs aspectes, podem definir-la com l'ús constant de l'abús psicològic, incloent-hi: maltractament verbal, assetjament, aïllament i privació dels recursos físics, financers i personals, per controlar i manipular a la víctima, ocasionant algun tipus de danys en l'àmbit psicològic o emocional en les persones agredides. És cert que existeix violència o coacció psicològica quan s'ataca la integritat emocional o espiritual d'una persona i en aquest sentit, si bé un cop o una agressió física deixa marques visibles i un dolor important, una agressió verbal o psicològica pot ferir molt més profund en l'enteniment i en l'autoestima d'aquesta persona, ja que se sol agredir en aquelles parts sobre les quals la persona se sent insegura i que la fan sentir molt més feble i vulnerable davant l'agressor. Aquesta característica bàsica d'aquest tipus de violència la fa de vegades improvable, perquè és clar, un cop, una ferida és fàcil de demostrar, però moltes vegades si no es tenen testimonis o enregistrament que el provi, és difícil provar aquest tipus de violència.

També alhora de parla de violència hem de tenir en compte el **context social** i cultural en el qual es desenvolupa l'acció, per tal de quan analitzem aquest fet no només sigui positiu des del punt de vista judicial, és a dir, on existeixen unes condicions prèviament verificades i recollides que l'agressor ha d'acceptar, sinó que també des del punt de vista polític social, on haguessin atès el problema des de l'arrel.

1.4.2. Què és la passió?

El concepte de passió, sorgeix, podria dir-se en la mitologia i filosofia grega clàssiques, travessant segles de saber filosòfic. La passió és un **estat afectiu** molt intens que reflecteix un interès particular per una causa, idea, persona o activitat. A primera vista irradia bones vibres, a causa dels seus components positius esmentats anteriorment. També, podem veure que és una realitat diferent per a cada persona, ja que la defineix i descriu segons els seus gustos i costums, és a dir, expressa algun tret significatiu de la seva identitat i personalitat. Un tipus de tendència que es pot tornar exclusiva i predominant en la ment de la persona, és un dels pocs sentiments que pot corrompre l'individu tant positivament com negativament. Aquelles passions considerades positives són les que permeten desenvolupar a l'ésser humà i portar-lo

a aconseguir els més grans èxits al llarg de la seva vida. Però, les passions poden prendre una direcció negativa i es distingeixen fonamentalment per ser incontrolables per a les persones que les pateixen, són molt autodestructives perquè no les controlem, per contra, elles ens controlen, i requereixen orientació i tractament psicològic en la majoria dels casos.

Per obtenir una perspectiva més filosòfica comentarem aquest concepte segons el qual ens dona entendre l'obra d'Immanuel Kant, on va ser un terme molt desenvolupat. Gràcies a les seves obres podem fer una espècie de definició d'aquest terme segons el seu pensament. Kant (*LA PASIÓN Y EL MAL RADICAL EN KANT*) conceptualitza el terme de passió com un acte de la facultat de desitjar, permet afirmar que, per a ell, el concepte de passió té un sentit "cognitiu", tot i que és radicalment negatiu, perquè és totalment oposat a la raó. Kant veu les passions com inclinacions intenses de la naturalesa humana, on el mateix pensament li costa vèncer-les.

Una cita important de Kant, sobre el concepte de passió on la definia i explicava va ser: "Els impulsos de la naturalesa humana que, quan són molt intensos, es denominen passions, són les forces motrius de la voluntat; l'enteniment només arriba a estimar, a partir de les finalitats proposades, la suma total de la satisfacció de totes les inclinacions, així com a esbrinar els mitjans per assolir-les. Però quan una passió és particularment fort, poca ajuda pot prestar davant d'ella la capacitat intel·lectual".

Prenent una direcció més allunyada de la filosòfica, ens centrarem més en la relació d'aquest concepte amb el futbol. Aquest esport no coneix de fronteres, el futbol és un llenguatge universal pel qual dues persones totalment desconegudes entre si i provingudes de qualsevol part d'aquest món poden entendre's i gaudir entre elles mitjançant el futbol, l'eina que actua com d'intermediari en l'ésser humà, fent créixer així les relacions socials com culturals arreu del món. A causa de la seva descontrolada expansió arreu del planeta i el fet que sigui un dels esports més simples va contribuir a la facilitat de generar persones que s'interessin molt per aquest esport, i que elaborin un gran vincle amb aquest. El futbol per a molts d'ells és una passió, un compromís, una forma de vida. Podem relacionar-lo amb una muntanya russa per les pujades i baixades d'emocions, on totes aquestes s'intenten combinar entre elles durant el partit: nervis, estrès, frustració, odi, ira, tristesa, llàgrimes, excitació, emoció, felicitat, amor, passió, alegria.

La passió en el món del futbol és vital, on aquest sentiment pot afectar bruscament a l'estat d'ànim d'una persona, fent-li així canviar segons els diferents esdeveniments viscuts dins de la superfície verdosa, situada dins d'un rectangle de noranta metres de llargada i 45 d'amplada. Les diferents possibles situacions que pot succeir després del partit són infinites, depenent que hagi passat durant aquest temps pot afectar la vida de l'aficionat de manera molt seria els dies següents del corresponent partit,

alterant així tota la seva vida personal, és a dir, tenint un gran impacte en el seu pròxim futur i canviar qualsevol aspecte de la seva vida de cop i volta.

Una de les sensacions més boniques i especials d'aquest esport es desenvolupa mitjançant un procés que és 100% futbol. Aixecar-te i saber que és dia de partit, ja fa del teu dia únic, a més vestir-te dels colors del club al qual ets un apassionat, genera un orgull i emoció indescriptible, on a continuació el trajecte d'anar fins al camp i intentar esbrinar els diferents jugadors que jugaran és magnífic, quan arribes i comences a passejar, reflexionant sobre què passarà durant els noranta minuts de partit, pels voltants de l'estadi, ja es pot respirar i sentir aquell ambient de futbol. L'entrada a l'estadi, llar de milers i milers d'emocions, lloc que ens permet a nosaltres, els aficionats, ser part de l'espectacle tot i no estan practicant l'esport, té la capacitat de produir-nos una gran quantitat d'emocions i, conseqüentment, emmagatzemar al mateix temps. Els aficionats saben que no seran jutjats per deixar fluir les seves emocions, és la ubicació idònia per transmetre-les i compartir-les. L'estadi és aquell lloc enorme on es generen milers de concentracions d'aficionats per donar suport al seu equip, perquè saben que l'esforç d'un equip va acompanyat sempre de la seva afició. Aquelles persones que donen suport al seu equip fins al final, més enllà dels resultats obtinguts dins del terreny de joc, veuen el seu creixement i dedicació dels seus apreciats jugadors dia a dia. Senten les emocions dels jugadors. Plorin amb ells quan perden. Celebren amb ells quan guanyen. Un estadi complet de color i crits donant suport al seu equip. Cants cap a ells mostrant el seu suport. Aplaudiments per reconèixer el seu esforç. Llàgrimes d'emocions. Crits de celebracions. Guanyin o perdin sempre estaran amb ells.

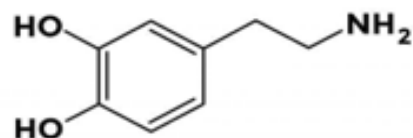
Passió, futbol i ciència

L'amor de l'enamorat i l'amor del futboler, poden ser el mateix sentiment o almenys comprendre els mateixos circuits cerebrals i neurotransmissors. Ho van certificar investigadors de la Universitat de Coïmbra, a Portugal, on van dir que els sentiments despertats, el mecanisme d'expressió entre una persona enamorada i un apassionat pel futbol simulen la mateixa naturalesa.

"El futbol desperta emocions, a vegades irracionals, que travessen la frontera entre l'amor tribal i el fanatisme", va expressar la institució en un comunicat. L'estudi va comprovar que els circuits cerebrals que s'activen en els seguidors del futbol són els mateixos que en els romàntics enamorats.

Il·lustració 1 (123RF)

DOPAMINE

Un dels responsables de la recerca va explicar que davant situacions d'emocions positives com pot ser un gol, una jugada destacada o el resultat final d'un partit es desprenen en el cervell regions similars del còrtex frontal, on s'alliberen dopamina a manera de recompensa. Va compartir: "Hem pogut comprovar que els sistemes neuronals que s'activen són molt semblants al de l'amor romàntic".

L'anàlisi científic va determinar que, fins i tot, l'amígdala cerebral que regula les emocions s'encén més en els futbolers que en aquells enamorats que professen devoció romàntica. La recerca, publicada en la SCAN, una de les revistes de neurociència de les emocions més prestigioses en l'àmbit mundial, va suggerir alhora que "la passió tendeix a prevaler sobre els continguts més negatius com, per exemple, la derrota contra un rival, ja que les experiències menys desitjades tendeixen a ser suprimides de la memòria emocional".

2. Metodologia.

Tot treball necessita hores i hores d'esforç per fer-ho, a més d'ordre i responsabilitat, sobretot una metodologia en la qual recolzar-te. La metodologia trobo que és una part molt important de qualsevol treball, ja que expressa com treballa una persona, els passos que segueix per elaborar-lo i com els gestiona. També és fonamental alhora de la lectura, ja que s'agraeix que el treball tingui una gran cohesió entre cadascuna de les parts desenvolupades i que totes estiguin ben filades, això és degut a la utilització mateixos passos.

A l'encop de fer algun punt del treball, primer de tot he fet lectura de la informació necessària, per després optimitzar la seva recerca la informació, per entendre i comprendre millor les dades rebudes i així poder redactar-les d'una manera excel·lent.

Tota recerca d'informació ha estat en llocs especialitzats en el tema, en camps professionals o experts en la matèria, mitjançant bibliografia i webgrafia per acumular la quantitat més gran d'informació possible dels diferents especialistes com per exemple psicòlegs esportius, presidents de clubs i persones pertanyents a grups radicals. En cada entrevista elaborada he preparat preguntes específiques per a cada persona i algunes de generals per després poder-les comparar o treure una conclusió. També he creat un qüestionari al qual han respost 30 persones de tota mena d'edats i orígens.

Bloc teòric

3. Violència al món del futbol

El substantiu violència apareix associat al substantiu esport, de tal manera que el primer es predica en el segon. La violència és un **fenomen universal** i el futbol un espai més on s'encarna, pren vida i es propaga. La violència al món del futbol té un significat més complicat i extens, degudament pel fet que l'esport és un dels fenòmens més populars i amb més poder de convocatòria social del nostre temps. Concretament, el futbol s'ha convertit en una moneda comuna, en un idioma internacional, on la seva pràctica no coneix fronteres, fa que s'entenguin nens i adults de manera immediata sense cap altre vincle de comunicació entre ells. El futbol és un reflex de la societat actual, un instrument en el qual es produeixen i s'expressen els valors de la societat i per aquest motiu és difícil definir aquest concepte, en el que l'entorn futbolístic respecta. A causa que no només manifesta la simple i modesta definició que apareix en qualsevol diccionari convencional, sinó que mitjançant aquest terme podem descriure, deduir i explicar com era la societat en qualsevol moment de la nostra història. **Els mecanismes** que propicien l'aparició de conductes violentes en els espectacles futbolístics són similars als que resideixen en altres manifestacions de violència humana: assetjament, violència domèstica, etc. Evidentment, el futbol no és un focus de violència, ni quantitativament ni qualitativament, és un dels àmbits socials on més controlat estan els mecanismes reguladors de conductes violentes i és un espai simbòlic de pacificació i de violència continguda cap al resultat esportiu obtingut. Una representació de les diferències existents entre les capacitats humanes canalitzades cap a una resolució pacífica, mitjançant l'enfrontament directe entre persones o grups de persones.

Per comprendre millor el futbol que tenim actualment, i adonar-nos en què vivim, possiblement, en l'època de màxima esplendor i creixement d'aquest esport fins al moment, hem de conèixer d'on venim per saber apreciar el que s'ha aconseguit amb el pas de molts anys.

Estats Arcaics

Malgrat que la història moderna del futbol abasta gairebé uns cent cinquanta anys d'existència, els antecedents més antics del joc que avui a dia el coneixem com futbol es poden situar al voltant de l'any 200 aC, durant la dinastia Han a la Xina. Els xinesos practicaven un tipus d'esport que era l'antecessor del futbol actual, que es deia **Tsu**

chu (Tsu significa aproximadament "donar puntades de peu" i chu denota una bola feta de cuir farcit).

El Tsu chu l'utilitzaven principalment per l'ensinistrament militar, pretenia inculcar als seus soldats diferents habilitats, a més d'esperit de col·laboració entre ells. Era molt important sortir victoriosos d'aquest joc, a causa que l'equip guanyador era recompensat amb banquets de menjars, fruites i vins; mentre que l'equip perdedor rebia insults, atropellaments i de vegades, fins i tot, pagar el beure. Per aquest motiu, es desenvolupava una gran violència, per la importància de sortir victoriós i obtenir tots els teus desitjos.

Il·lustració 2 (Viquipèdia)

Al Japó es va originar el **kemari**, creat a partir del Tsu chu xinès. Va ser introduït al Japó al voltant de l'any 600 dC. El joc consistia a impedir que la pilota toqui a terra, únicament amb l'ajuda dels peus i mitjançant passes entre la resta de jugadors. Es considerava una activitat educativa, en la qual s'utilitzava la pilota sense ànim competitiu, l'únic objectiu era aprendre i respectar els companys de joc. A causa que havien de jugar amb respecte i cortesia entre ells no existia cap mena de violència.

Societats medievals

El futbol en l'edat mitjana, evidentment, és molt diferent del futbol actual, es considerava un joc popular i els jocs populars formaven part de tota la comunitat medieval, una classe de ritual tradicional present en cada persona dels diferents pobles. Tot i que la gent en aquelles èpoques estava apassionada i induïda profundament per la religió, on l'essència d'una societat popular tradicional en l'edat mitjana conforma una societat sagrada.

En primer lloc, no existien regles escrites, per tant aquestes variaven segons el poble, i cada regió tenia una versió diferent del joc. El futbol es disputava entre grups molt grans de persones, per tant no hi havia límits de jugadors, ni de temps ni de faltes, això feia que hi hagués moltes víctimes o ferides graus en els enfrontaments. Se solia disputar entre pobles sencers. A poc a poc es van anar introduint en el joc diferents normes i principis tàctics que van anar evolucionant, podríem dir que amb conseqüència d'això va sorgir les tàctiques i estratègies que es coneixen actualment.

Il·lustració 3 (El Fútbol y más allá)

- **França:** Durant l'edat mitjana, la soule es jugava per tota França, però especialment és un joc de les regions de Normandia i Picardia. La soule era un joc de pilota que es practicava a través dels prats i boscos amb el fi de retornar la pilota a un lloc indicat prèviament. El joc era, doncs, una galopada immensa de baralles, inclòs, de vegades, acabaven en accidents mortals. Aquest joc va ser molt popular entre els camperols i els estudiants i es van mantenir vius malgrat totes les prohibicions i el rebuig de l'aristocràcia.
- **Itàlia:** En el segle XV, l'harpastrum va renéixer en les ciutats italianes, especialment a Florència i Pàdua, sota la forma del calcio. Durant el Renaixement es jugava a Itàlia, en un primer moment, el calcio va ser un joc de la noblesa i va passar després a ser practicat per la burgesia i més tard, es va convertir en joc popular, un passatemps.
A Itàlia es practicava una variant del futbol medieval anomenada calcio florentí, un esport més organitzat i menys violent que dels seus parells britànics i francesos. L'esport va tenir els seus orígens a Florència en el segle XVI, quan l'any 1580 Giovanni Bardi va presentar el primer joc de regles per fer-ho més just i segur, malgrat era un dels països que jugava el futbol de manera més correcte, es podia "placar" al contrari, en ordre de recuperar la pilota. Es jugava amb dos equips de 27 jugadors i l'objectiu era sumar més punts que l'equip rival.
- **Gran Bretanya:** El futbol medieval anglès, descendent directe del soule, es va practicar a les Illes Britàniques entre els segles XI i XVIII. El futbol anglès era un esport popular, practicat entre faccions o grups rivals de pobles i ciutats, es tractava i caracteritzava per ser un dels jocs populars més violents i perillosos, malgrat que no es permetia assassinar a una altra persona. La violència

d'aquests jocs va portar al fet que el Rei Eduardo II emetés una ordre de suspensió el 13 d'abril de 1314. Des de llavors, altres reis van mantenir unes certes prohibicions contra aquest joc.

Societat Moderna

Com ja hem comentat anteriorment, l'origen del futbol actual es troba a les illes britàniques, més concretament en els anomenats codis britànics. En aquells dies era un esport molt més violent i les normes no eren del tot precises. Amb el pas del temps aquests esports de pilota es van anar dividint en dues modalitats, bàsicament diferenciades per l'ús de les mans. En un no es permetia el seu ús (més tard acabaria derivant en el futbol) i en l'altra variant sí que es permetia el seu ús (acabaria derivant el rugbi).

El 26 d'octubre de 1863, dia de la fundació de The Football Association, és considerat per molts, com el dia del naixement del futbol modern. Les 14 regles oficialitzades van ser creades durant les reunions, prenent com a base el Codi Cambridge, el qual era considerat com el més apte per la FA. Des del 26 d'octubre fins al 8 de desembre de 1863, es van celebrar 6 reunions en la Taverna Freemason's. Van participar 12 clubs de diferents escoles londinenques: els 12 clubs van aconseguir un consens per a establir 14 regles del nou codi, el qual rebia el nom de Futbol Associació. Les regles consideraven diversos aspectes del joc: les mesures del camp de joc, el sorteig i començament de la trobada, les situacions després d'un gol, el gol marcat, els serveis de banda, el fora de joc, els serveis de meta, les marques, la prohibició de córrer amb la pilota en mans, de colpejar o agafar amb les mans a l'adversari, d'utilitzar les mans per a llançar o passar la pilota, de prendre la pilota des del sòl amb les mans, el dret a passar la pilota si es pren després d'un gol i els materials del calçat.

El futbol d'aquella època es caracteritzava sobretot per ser un futbol amb poca organització i l'ús d'una violència extrema, aquest ús desmesurat d'agressivitat en aquells temps era motivat per la manca d'una bona reglamentació, conseqüentment produïa l'absència de presència d'una persona qualificada amb aquest coneixement que encara no existien, l'anomenat àrbitre (persona que posseeix la màxima jurisdicció en el camp).

Aquesta fúria evocada pels jugadors cap a altres esportistes era degut al fet que les primeres de regles que s'havien imposat no protegien la salut ni el benestar d'aquests. Aquestes regles imposades van ser elaborades per l'organisme més antic del futbol, Football Association, on només ens limitaven a conèixer com havia de ser exactament un camp de futbol, donava a entendre les seves mides i dimensions. Amb el pas del temps s'han seguit redactant diferents regles i afegint-les, per fer d'aquest esport un

joc més just i equitatiu, així fer-lo evolucionar de la millor manera possible, actualment comptem fins a 17 regles bàsiques en el futbol modern. A la suma d'aquesta renovació de regles s'ha d'afegir les nombroses càmeres que hi ha disponibles cada partit, el nombre d'àrbitres també ha crescut i la part més important, l'ètica i la moral de la societat ha canviat positivament des de l'origen del futbol.

4. Ultres / radicals

4.1 Origen i història.

No va haver-hi una clara intenció de diferenciar als grups violents del món del futbol amb els altres grups que cometien actes violents en qualsevol àmbit, és a dir, que els posaven tots dins de la mateixa bossa. D'aquesta manera van crear un mot per poder descriure'ls. Des d'aquell moment aquests grups eren coneguts com a hooligans, únicament a Anglaterra, van ser assimilats amb les barres braves de Sud-amèrica i ultres de la resta d'Europa.

L'origen d'aquest terme no està molt clar, a causa que la violència en el futbol és tant o més antiga com el mateix joc. Concretament, a Anglaterra hi ha certs antecedents que es remunten a l'any 1898, quan en un informe de la policia

Il·lustració 4 (La media inglesa)

anglosaxona s'utilitza per primera vegada el terme "hooligan" per a designar certs grups de seguidors que provocaven i generaven fets de gran nivell de violència en el futbol. No obstant això, es tendeix a acceptar que l'origen dels grups organitzats amb la denominació "**ultres**", amb algunes diferències estètiques i culturals pel que fa als hooligans, van aparèixer per primera vegada l'any 1960 a Itàlia, des d'on es van estendre per la resta d'Europa. No va ser fins a la dècada dels vuitanta que els ultres van aconseguir notorietat pública, en diferents països europeus, en les grades d'animació, on sovint aquests membres generaven violència i por, dins i fora dels estadis. En aquells anys és quan més es va escampar aquesta paraula, va ser més habitual la seva utilització per descriure aquest grup de persones, que cada vegada eren més nombrosos dins dels estadis de futbol.

En l'altra banda del món, concretament a Sud-amèrica, el terme que es va establir per descriure aquests violents va ser "**barra brava**", similars a altres grups apareguts com

ultres i hooligans. Una barra brava és el termini que es dona a Hispanoamèrica a un grup organitzat de fanàtics dins d'una afició de futbol, encarregada d'encoratjar durant dels partits als jugadors del club amb el qual simpatitzen, a més del desplegament de banderes, entonació de càntics i, ocasionalment, l'atac als aficionats dels clubs rivals, així mateix defensar-s'hi i protegir la resta de l'afició de possibles atacs del públic rival. L'expressió barra brava s'origina a l'Argentina en la dècada dels seixanta, malgrat que aquests grups s'originen a finals de la dècada anterior i després es van estendre per tota Hispanoamèrica i, en menor mesura, a Brasil.

Els grups poden estar formats per centenars o milers d'aficionats, entre els quals hi ha aliances i rivalitats que en molts casos es veuen forjades per les ideologies polítiques dels grups ultres més radicals, de vegades l'objectiu que té aquest grup no és visualitzar ni gaudir del futbol en concret, sinó promocionar el seu punt de vista o opinió sobre un fet per donar-ho a conèixer, i fer-ho davant d'un partit de futbol et dona veu per culpa de la gran quantitat de persones que estan en la seva casa o en el mateix estadi gaudint del partit.

4.2 Relació amb l'evolució de la societat.

La violència constitueix un tema constant en l'actualitat, no existint cap període en la història de la humanitat que s'alliberi d'ella. Més encara, la història de la humanitat és vista per uns pocs com la història dels mitjans i dels mètodes de practicar la violència. Aquesta evolució descriu un procés de civilització, en el sentit de disminució de tolerància cap a la violència. Sobre el procés esportiu i civilització que han patit els passatemps populars del segle XIX, alguns d'ells molt violents, es van reglamentar. Així doncs, com la violència ha anat perdent territori en les civilitzacions occidentals i orientals, també ho han fet en els passatemps populars i ara per ara, d'acord amb les exigències socials, anem molt més enllà i l'esport s'ha convertit en el guardià del respecte al reglament i en el joc net, per això quan ocorre un succés violent causa estranyesa, a causa del comportament de la societat actualment. Aquesta violència representa verdaderament una preocupació, un sentir de la societat sobre aquesta qüestió, on un 32% dels ciutadans de la Unió Europea (un 47% en el cas d'Espanya) considera que un dels aspectes negatius del futbol és la violència.

La idea que l'origen i el desenvolupament del futbol és **paral·lel** al procés històric de civilització que va experimentar la societat és correcte.

És cert que els incidents provocats pels radicals o pels esportistes són sobredimensionats en els mitjans de comunicació, concedint-li una gravetat major de la qual tenen en realitat. Aquestes aficions organitzades radicals engloben el nucli de violència en el futbol, però afortunadament representen una minoria entre la multitud. Aquests mitjans de comunicació tendeixen a fer l'ús del sensacionalisme que propicia

a estimular la violència. En si mateix, el futbol és un espectacle, provoca emocions i sensacions, tant en qui el mira com qui el practica, on aquests successos violents que es provoquen en el món del futbol s'estructuren per ser venuts i consumits per unes audiències que cada vegada són més fàcilment manipulables.

Parlarem concretament del Regne Unit, lloc de naixement d'aquest fenomen, les autoritats i els mitjans van relacionar els orígens d'aquest terme amb la creixent onada de delinqüència, exclusió social i marginalitat que es donava en els grans suburbis industrials. Així doncs es va associar amb una determinada vestimenta, unes pautes de conducta i en uns certs barris. És a dir, es van formar grups amb unes pautes de comportaments i d'actuació, formant-se autèntiques "famílies" dins de cada banda i aquestes eren l'únic suport que rebien, en lloc de les seves corresponents famílies carnals o de la modesta societat. Van ser assimilats com els homòlegs de les barres braves de Sud-amèrica o els ultres que hi havia en aquest moment per tota Europa.

El veritable increment del hooliganisme es donarà en l'any 1970, gràcies a la circumstància històrica que és viva, com la marginalitat que sentien les classes populars més necessitades i va ser brou de cultiu per a la creació d'una manera de vida. Hi havia certes conductes que eren acceptades pel fet que es considerava un esport de la classe obrera i treballadora. Van començar sent grups de joves anglesos, de classe majorment obrera els que conformaven aquests grups que no sols es barallaven amb grups d'aficions i ideologies contràries, sinó que també causaven rebomboris al carrer contra la policia i la seguretat privada del club. Es diu, en general, que els grups d'ultres anglesos prefereixen dir-se a si mateixos The Firm (la signatura), en el sentit comercial de ser un grup que busca finançar les seves activitats i desplaçaments.

4.3. Principals motivacions i causes sobre l'ús de la violència.

Quant a les causes i els principals motius per l'ús de l'agressivitat i violència produïdes en l'àmbit futbolístic podem dir que aquestes són múltiples i variades, on poden aparèixer en funció de cada context determinat. Les **causes** poden justificar-se sobre la base de diferents disciplines, com la psicologia, la sociologia, l'educació, o qualsevol altra, des de la qual s'estudia aquesta qüestió. Hi ha algunes explicacions que han estat acceptades o s'han presentat com a causes de l'agressió i de la violència produïda en l'esport en general. Per a alguns autors, l'explicació clàssica és aquella que diu que "l'agressió és producte de la frustració". La frustració de perdre un partit, per exemple, no sempre deriva en agressió sobre el rival, sinó que augmenta la predisposició per a cometre una agressió, encara que després no arribi a cometre's.

Una altra de les principals causes perquè es doni un comportament agressiu és que les diferents actituds violentes puguin acabar en recompensa, on pot provocar el desig de tornar-les a fer, per tornar a aconseguir allò que es desitja. També, considerem que els comportaments violents són molt relatius, el fet que es realitzi un comportament violent és dependent del raonament moral i el que ell considera que és bo, com diu el filòsof relativista Protàgores amb la seva frase més famosa: "L'home és la mesura de totes les coses". Això es tradueix en la legitimitat que li concedeix a realitzar un acte agressiu o no realitzar-lo.

Una qüestió d'elevada importància i de preocupació al mateix temps, i independent a la idea de raonament moral d'una persona, és aquella que assenyala el context esportiu. La violència pot estar relacionada amb la identificació que els seguidors senten cap al seu equip, on s'ha de dir que en determinats casos, la pertinença de certs grups de seguidors en concret pot cobrar tal rellevància dins de la identitat social personal que això pot portar al fet d'elaborar actes que realment no es vol fer, però es porten a terme per tal de ser acceptat i valorat per algú.

Per a esbrinar per què es produeix aquesta violència, pot ser de gran ajuda a conèixer entre qui es pot produir la mateixa, en el cas d'Espanya en els anys noranta es va crear una Comissió Investigadora que s'encarregava d'estudiar quins eren els factors que propiciaven que es produís la violència en l'esport, on es van extreure cinc:

- El primer d'ells es coneixia com a fanatisme i culte a la violència, explicat expressant que l'esport pot suposar per a alguns un mitjà on canalitzar els comportaments agressius.
- El segon factor és aquell relatiu als problemes estructurals de la societat, sent alguns d'aquests la falta de cultura, i la conflictivitat pròpia de les grans ciutats, les desigualtats socials i econòmiques que provoquen comparacions, etc.
- El tercer dels factors és la tolerància social, comportament que s'admet amb major flexibilitat en l'entorn esportiu que en qualsevol altra mena de context.
- El quart factor és la influència dels mitjans de comunicació, de manera que es pensa que aquests tracten la violència en l'esport d'una manera inadequada, podent arribar a afavorir al fet que es produeixi o mantingui aquest tipus de violència.
- El cinquè i últim dels factors se centra en els errors arbitrals i en l'horrorós estat de les infraestructures.

4.4. Incidents històrics

Tragèdia a Egipte:

- Va tenir lloc l'1 de febrer de 2012 en l'Estadi de Port Saïd, Egipte. Després d'acabar un partit de la lliga egípcia, amb victòria d'Al-Masry enfront d'Al-Ahly (3-1), els aficionats locals van saltar a la gespa per a perseguir als jugadors i seguidors de l'Al-Ahly, llançant-los pedres i ampolles. El fet va provocar la mort de 74 persones i a prop de mil van resultar ferits. L'origen dels altercats té una base política, ja que Al-Ahly es proclamava com a ferm defensor de la democràcia Àrab mentre que Al-Masry feia costat al règim de Mubarak a Egipte. Es va parlar de 3.000 policies presents en l'estadi dels quals cap va reaccionar. Arran de la tragèdia, les autoritats del país van decidir suspendre indefinidament tots els partits de la lliga i onze dels implicats van ser condemnats amb pena de mort.

Tragèdies a Anglaterra:

- Va ser el primer drama del futbol anglès, encara que el moviment «hooligan» encara no havia nascut a Anglaterra, la tragèdia del Burnden Park va ser la causa de diferents baralles multitudinàries entre aficions que van deixar 44 morts i més de 500 ferits. El partit de Copa que enfrontava al Bolton contra el Stoke City va despertar un enorme interès en 1946, mesos després que la II Guerra Mundial hagués acabat. Hi havien moltes ganes de veure futbol i aquesta trobada de quarts de final va desbordar totes les expectatives.
- Els aficionats anglesos han protagonitzat greus episodis de violència, Heysel va ser un dels més greus. El 29 de maig de 1985, durant la final de la Copa d'Europa entre el Liverpool i la Juventus, van morir 39 aficionats i va haver-hi més de 600 ferits. Els incidents en l'estadi van començar quan un grup de hooligans van atacar a un altre de tifosis, desencadenant una autèntica batalla sagnant, va haver-hi presència de: navalles, ampolles, barres de ferro, pedres i qualsevol objecte susceptible de convertir-se en una arma. En un moment determinat, els radicals anglesos van derrocar la tanca metàl·lica que separava a les dues aficions. Els italians es van replegar cap a les parets davant l'escomesa anglesa, produint-se la major parts dels morts en una situació totalment infernal i incontrolable.

Tragèdies a Llatinoamèrica:

- El Perú i l'Argentina s'enfrontaven en la final classificatòria per als Jocs Olímpics de Tòquio el 24 de maig de 1964. Aquell dia es va jugar en un Estadi Nacional replet, amb més de 47.000 espectadors. L'Argentina guanyava 1-0 mancant sis minuts pel final del partit quan el Perú va empatar; però l'àrbitre, Ángel Eduardo Pazos, va anul·lar el gol, aquesta decisió va acabar amb aficionats saltant al camp amb la intenció d'agredir al col·legiat. Totes dues

aficions, que minuts abans havien compartit públic tranquil·lament, es van barallar a cops de puny i ganivetades. La policia peruana va intentar, sense èxit, aturar la baralla. Va solucionar la situació llençant gasos lacrimògens, la qual cosa va provocar l'estampida de centenars de persones. Les portes de la tribuna nord de l'estadi van estar tancades, impossibilitant la sortida de la gent. Aquesta tragèdia es va saldar oficialment amb un total de 312 morts, entre els quals es van comptar molts nens i ancians. Les conseqüències van ser més enllà de l'estadi, centenars de persones que van aconseguir sortir de l'estadi il·leses més tard van saquejar comerços, destrossar habitatges i restaurants i van assassinar a cops a dos policies en la rodalia de l'estadi.

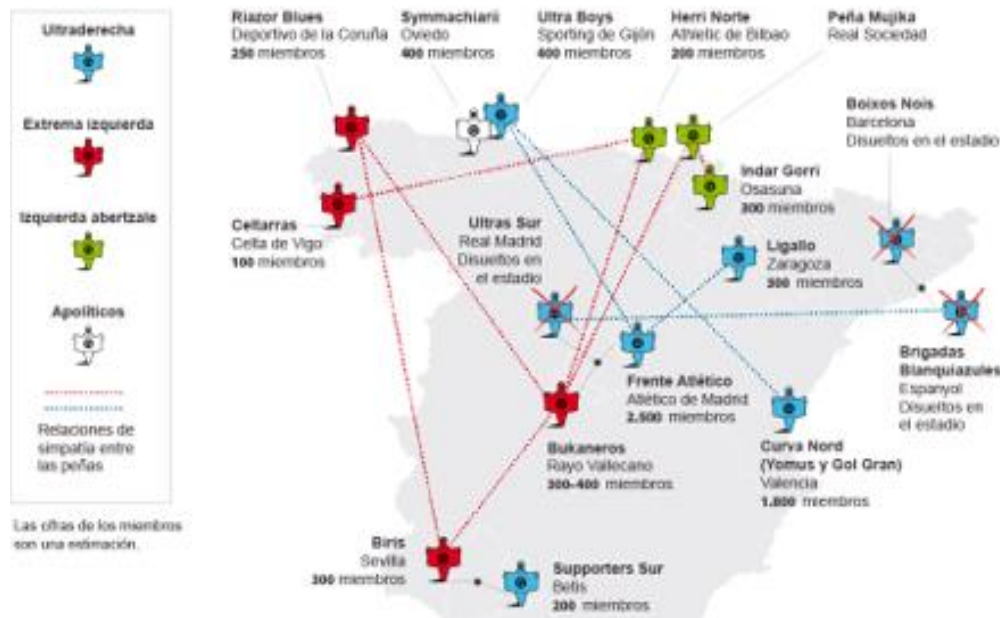
Tragèdia a Espanya:

- Aquest fet va ocórrer l'any 2014 després de finalitzar al partit que enfrontava a l'Atlètic de Madrid i el Deportivo de la Corunya, va acabar amb un home assassinat. L'home ferit en la baralla de futbol entre aficionats del Deportivo de La Corunya i l'Atlètic de Madrid, en els voltants de l'estadi Vicente Calderón, va morir al voltant de les 14.00 hores quan no va respondre als massatges cardíacs que se li van realitzar. La cap de premsa del Clínic Sant Carles va confirmar la defunció del seguidor de l'Esportiu que va ser colpejat i llançat al riu Manzanares. El mort és Francisco Romero Taboada, conegut per Jimmy, membre d'una secció ("Els Suaus") dels Riazor Blues. Tenia quaranta-tres anys i dos fills, un de quatre anys i una altra de dinou.

4.5. Aficions més perilloses del món.

El futbol és un dels reis de l'esport arreu del món, però en aquest hi ha alguns punts negres, aquests punts negres sovint ataquen la bona imatge esportiva de molts clubs en diferents lligues mundials. De vegades, els ultres de molts dels clubs més famosos solen ser dels més perillosos per la gran quantitat de seguidors que controlen. En lloc d'ajudar al seu equip animant-lo causen greus problemes en els seus equips a causa dels seus actes infantils. Els ultres més perillosos del futbol es troben dispersos per tot l'hemisferi, generalment inclinant cap a persones que han comès delictes. A Espanya, molts d'ells són considerats ultres violents, els més famosos són: l'Ultra Sud del Reial Madrid o els Boixos Nois del FC Barcelona, que han estat exclosos del seu estadi després de realitzar alguns actes violents.

Il·lustració 4 (El país)

Les aficions més perilloses arreu del món són:

- **Ultra Bad Boys – Estrella Vermella**

L'afició de l'Estrella Roja de Belgrad ha estat catalogada com una de les més perilloses del món. És una banda que compta amb nombrosos actes delictius al marge del futbol. Entre les seves històries més recordades es troba la de saltar en ple partit per agredir els seus propis futbolistes per tenir un rendiment molt baix.

- **Els Irriducibili – Lazio**

Als Irriducibili tifosi no els importen que els situïn com un grup radical d'ultradreta. Aquesta afició, sol presentar esvàstiques en els seus partits, xiular i insultar als seus propis jugadors de color negre. La seva influència en el club s'ha anat deteriorant, però encara és normal que aquestes persones amenacin als presidents quan pretenen fitxar jugadors jueus o de raça negra.

- **Galatasaray turc**

Es diu que el camp del Galatasaray turc és un dels més sorollosos del món. A l'estadi Türk Telekom Stadyumu se'l coneix com «l'infern turc» i tot ve pels seus perillosos i sorollosos afeccionats. Són freqüents les prohibicions a aquestes persones de viatjar per Europa per seguir al seu equip, ja que es consideren grup violent i perillós.

- **«La 12» de Boca Juniors**

Els aficionats argentins són considerats, en general, com molt perillosos. Són comuns els enfrontaments entre diferents aficions, formen autèntiques guerres al mateix carrer. Els més perillosos solen estar a Boca Junior o River Plate. Dins d'aquests, «La 12» de Boca és considerada una de les inflades més perilloses del món. Aquesta afició, independentment d'animar fins a gairebé l'extenuació, han protagonitzat tirotejos, saquejos i disturbis molt importants a l'Argentina.

● **“Los Borrachos del Tablón” – River Plate**

Parlant de Barres Braves no poden quedar fora els aficionats de River Plate. Com també els seus veïns i rivals de Boca, Els Borratxos de Tauler són unes de les aficions més violentes i amb més seguiment del món. L'any 2011, amb el descens de l'equip a segona divisió, van protagonitzar disturbis molt importants, destrossant part de l'Estadi Monumental i entrant a les oficines de club.

● **Teddy Boys 95 – Legia de Varsovia**

Quan el Legia de Varsòvia es mou per Europa, la UEFA tem que els seus aficionats es desplacin per animar-los. Els Teddy Boys 95 és un grup radical que ha sembrat pànic en tots els estadis del seu país, però també en les competicions europees. Tenen com a costum citar-se amb les aficions rivals per començar a barallar-se abans dels partits. Un exemple d'això va ser el 2015 quan es van citar amb els ultres de Nàpols per començar la violència des de l'aeroport.

● **Hooligans anglesos**

Els hooligans no pertanyen a un sol club, és el nom pel qual es coneix a les aficions més radicals de Regne Unit. Dins d'aquestes podem destacar a unes quantes com Infer City Firm, l'afició del West Ham United; Chelsea Headhunters, aficionats radicals del Chelsea; o els The Red army, aficionats del Manchester United. La radicalitat en general dels hooligans és llegendària i en competicions europees solen protagonitzar cada any diversos actes violents per tota Europa.

● **Ultra sur**

Ultres Sud va néixer el 1980 en el si de la penya "Les banderes", a la qual van arribar una sèrie de joves aficionats caracteritzats per un major extremisme a l'hora de donar suport a l'equip. “Ultra Sur” és un dels grups més violents del futbol espanyol. D'ideologia feixista

● **Frente Atlético**

Nascut el 1975 i d'ideologia d'extrema esquerra, és el grup ultra més antic d'Espanya. El seu nom es deu al jugador gambià Biri Biri que va lluir els colors del Sevilla allà per

la dècada dels setanta. Són molt conflictius i perillosos, fins a tal punt que l'estadi va haver de tancar-se a vegades pels seus actes. En la memòria queda el que va ocórrer durant el derbi, es van llançar focs artificials amb aficionats del Betis al seu estadi, Manuel Ruíz de Lopera (actual Benito Villamarín), o la pallissa que va rebre un guàrdia de seguretat en una trobada amb el conjunt verd-, però en el Sánchez Pizjuán.

Bloc pràctic

5. Entrevistes

5.1 Entrevista a psicòleg esportiu.

Aquesta entrevista va ser elaborada via WhatsApp, el 24 d'agost de l'any 2020. L'entrevistat és l'Artur, psicòleg esportiu de l'U.E.Llagostera, equip el qual estic jugant aquesta temporada 2020-2021.

L'objectiu real d'aquesta entrevista és analitzar, veure i comprendre l'opinió d'un professional sobre si la passió pot justificar la violència produïda en el món del futbol o bé si aquests dos conceptes van de la mà, a més d'estudiar els seus arguments i pensaments com un simple i modest aficionat.

Gràcies a aquesta entrevista he pogut analitzar diferents punts de vista sobre aquest tema i m'ha ajudat a tindre una altra perspectiva de com entendre aquest esport. En les diferents respostes que ens ha proporcionat l'entrevistat podem veure i apreciar amb claredat la seva visió i els seus pensaments sobre aquest tema. Podem dir que posseeix una visió ampla i crítica, on segons ell la violència generada en aquest esport cau en la manca d'autocontrol de les persones i la incorrecta gestió de les emocions, on conseqüentment ve generada per la recerca de sentir diverses emocions no molt casuais i que no es poden generar ni veure en el dia a dia, que tenen a veure amb l'adrenalina, el risc, etc. Aquest tipus d'emocions són encara molt desconegudes per molt de nosaltres i ens suposen una mena de repte, normalment massa gran de gestionar. La frustració per un mal resultat, el dolor d'una derrota exagerada o tantes altres situacions poden provocar que la persona sigui incapaç de controlar allò que l'empeny, provocant que es deixi portar per aquella part més instintiva i menys racional. Segurament, fer aquesta mena d'actes els suposa una manera d'aïllar-se de la seva realitat, on es realitza un tipus de desconexió amb la nostra vida convencional.

En aquest esport, com en qualsevol, una part molt important són els aficionats, el públic, aquelles persones que generen en els jugadors mil i una emocions dins i fora del camp, que els animen en qualsevol situació i els senten com si fossis d'ells, propis. Per ell una de les claus per poder arribar a l'èxit és la relació afició-equip, aquesta

relació ha de ser excel·lent per poder garantir una mateixa direcció entre tots i fer d'alguna manera que el vaixell no s'enfonsi en aquest mar tan difícil de navegar.

5.2. Entrevista a membre dels Boixos Nois.

Aquesta entrevista es va poder fer gràcies a la meva tutora, qui va fer d'intermediària entre el membre i jo, va ser elaborada el 10 de desembre de l'any 2020. L'entrevistat és un membre de la grada d'animació de la facció boixos nois, ultres radicals dels F.C. Barcelona.

L'objectiu d'aquesta entrevista és totalment diferent de l'objectiu de l'entrevista anterior. En aquesta, el que realment vaig buscar, és un punt de vista. Un punt de vista d'una persona que s'envolta amb aquest tipus de grups, per saber com pensen, el que fan, com viuen, etc. En aquesta conversa, la considero així, no una entrevista, vull que l'entrevistat no se senti pressionat per parlar de qualsevol tema, que no hagi d'estar pensat que dirà en cada pregunta, en conclusió que se senti còmode i com si jo fos un més d'ells.

He pogut veure que la pertinença en aquest grup ve de família, on suposo que com la majoria d'ells. Aquestes persones s'uneixen a aquest tipus de grups per a ser acceptats, perquè tots posseeixen els mateixos pensaments i gustos, on el lloc en el qual el comparteixen és l'idoni. Ell, recalca diverses vegades que no són violents, que la gent es deixa portar pel que veu i escolta en els diferents mitjans de comunicació. Només s'encarreguen que el camp vibri, que l'equip senti la seva calor perquè sàpiguen que no estan sols, que sàpiguen que hi ha milers de persones darrere seu animant-los fins al final i només recorren i justifiquen la violència en situacions d'autodefensa, és dir que no la busquen directament i quan els falten el respecte. Aquest grup entén la violència només la física, el contacte físic entre persones, és a dir, per exemple llençar objectes no el consideren cap mena de violència. El que els uneix a tots ells és el seu club, la identitat d'aquest club al qual estima, ja que els representa i estan disposats a tot per defensar-la i que sigui respectada. Explica que totes les penyes estan directe i indirectament relacionades, on totes elles es reuneixen al camp.

5.3. Entrevista al president del Calella i "hincha" antifeixista.

Aquesta entrevista la vaig poder fer gràcies a la meva tutora, qui va fer d'intermediària entre l'entrevistat jo, va ser elaborada el 13 de desembre de l'any 2020. L'entrevistat és el president del Calella, qui està involucrat en clubs i aficionats antifeixistes.

A l'hora de fer aquesta entrevista vaig veure molt interessant el fet de conèixer com es viu en primera persona una de les violències més generades en aquest esport, com és el racisme.

Gràcies a aquesta entrevista he pogut saber el que és viure sent immigrant i el fet de no tenir papers. És clar, el ser immigrant en els temps que transcorren és un problema per una minoria que no entenen que tothom té els mateixos drets independentment d'on vinguis o d'on siguis. L'entrevistat és membre d'una penya que lluita contra els feixistes que n'hi ha al futbol a través d'aquest, simplement per lluitar per la igualtat de l'ésser humà. Ell va patir en les seves pròpies carns el que és el racisme, però sempre es va haver obligat a no fer res per la seva situació d'il·legalitat al país, ja que qualsevol acte en què es veiés involucrat seria el seu fi de la seva estada. Ell parla que és molt difícil que la violència se'n vagi dels estadis de futbol, ho justifica dient que a tothom li interessa mantenir-la perquè entra dins del negoci que tenen muntats les empreses. És més, intenta dir que els clubs l'avalen per disfressar-la de passió per seguir tenint les seves vendes en entrades, roba i marques. Entén la violència que es genera al futbol, però no la justifica. La passió fa un vincle entre totes les persones que formen aquest grup, on cada membre se sent valorat i respectat pels altres, on de vegades sigui pel motiu que sigui la passió que senten te la creguis tant que perdís la raó.

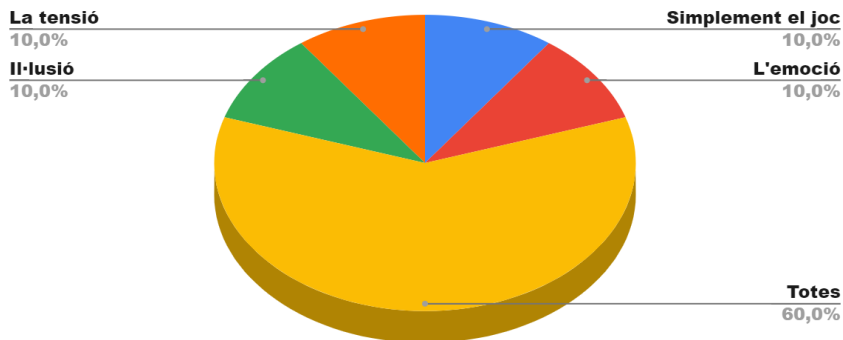
6. Enquestes.

Per tal d'expandir el meu coneixement i adquirir-nos de nous, he de saber l'opinió d'altres individus sobre aquesta hipòtesi, que pensen, com pensen i les seves pròpies experiències en aquest àmbit. He elaborat un breu qüestionari compost per 10 preguntes de molta variació: experiències personals, definicions, preguntes obertes, etc. Aquest qüestionari fa enfrontar a cada individu a pensar molt profundament sobre el tema i fer-los reflexionar sobre els seus propis principis.

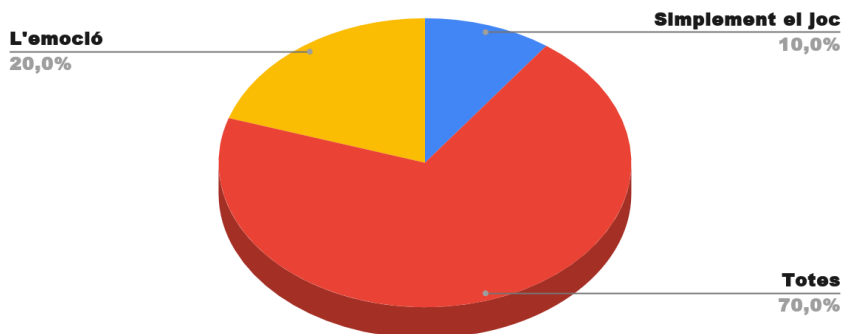
He separat a les persones que han respost per dues franges d'edat, 15 persones de 12 a 35 anys i 15 de 36 a 65 anys. Aquesta divisió es fa per tal de veure si n'hi ha cap mena de similitud entre les respostes de les persones que componen la mateixa franja o entre les diferents franges, analitzaré i compararé resposta per resposta.

PREGUNTA 1.- Quin és l'aspecte que t'atreu més de veure el futbol en directe?

Quin és l'aspecte que t'atreu més de veure el futbol en directe?

Quin és l'aspecte que t'atreu més de veure el futbol en directe?

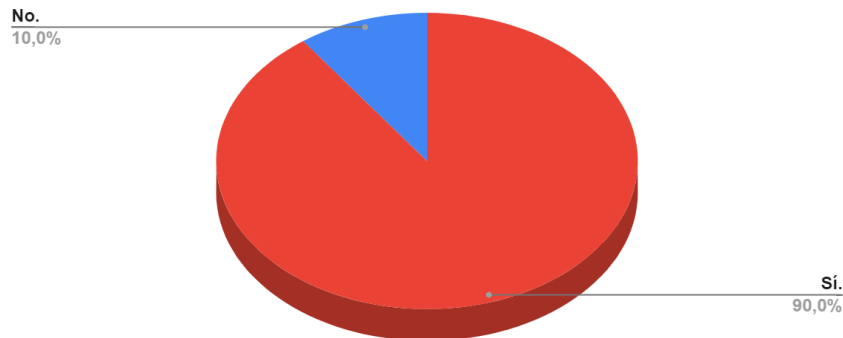

Com podem observar en el primer gràfic, corresponent a la primera franja d'edat de 12 a 35 anys, l'aspecte que més l'interessen a l'hora de veure el futbol en directe són: l'emoció, la tensió, el joc i la il·lusió d'anar-hi. També podem dir que la minoria només van per l'emoció que senten en presenciar un partit o simplement pel joc que brinden els equips.

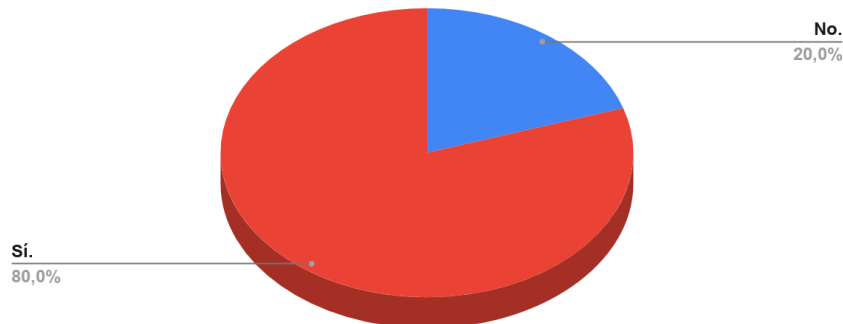
Comparant-ho amb l'altra franja d'edat, de 36 a 65, també predomina la unió de tots els aspectes com el màxim interès, afegint l'emoció i el joc, com únics aspectes que atrauen el 20% de les persones d'aquesta franja. També existeixen minories en la franja dels "joves" on el joc, la tensió, l'emoció i la il·lusió tenen el seu 10% corresponent.

PREGUNTA 2.- Creus que el desenvolupament del joc en els partits de futbol es veuria afectat si no hi hagués afició?

Creus que el desenvolupament del joc en els partits de futbol es veuria afectat si no hi hagués afició?

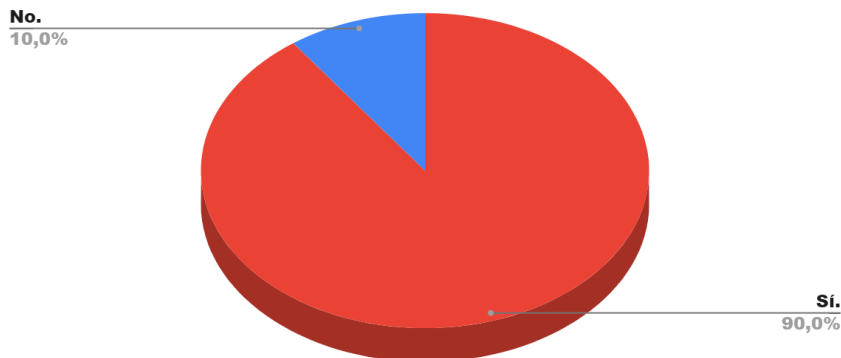
Creus que el desenvolupament del joc en els partits de futbol es veuria afectat si no hi hagués afició?

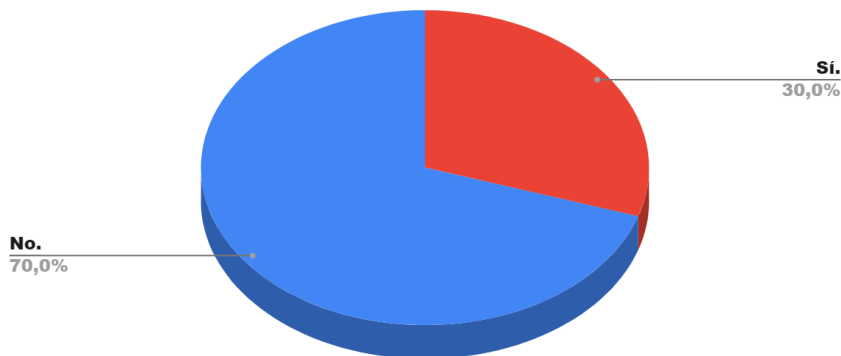
Al primer gràfic correspon a les persones que s'ubiquen a la primera franja d'edat (dels 12 als 35 anys), com podem observar el 90% de les persones creuen que el desenvolupament del joc en el futbol es veuria directament afectat si no hi hagués afició. El percentatge és molt similar amb l'altra franja d'edat (dels 36 als 65 anys), on el 80% de les persones també creuen que el desenvolupament del joc es veuria molt afectat sense la presència d'aficionats. Podem observar una gran similitud en aquestes respostes.

PREGUNTA 3.- Creus en un futbol sense violència?

Creus en un futbol sense violència?

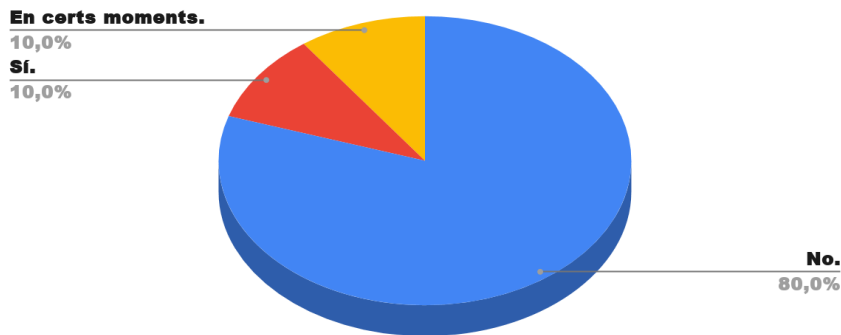
Creus en un futbol sense violència?

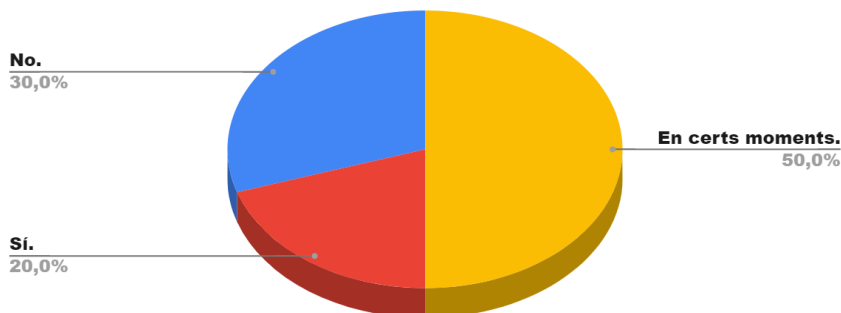
Com en l'altra pregunta podíem veure una certa similitud en la resposta, en aquesta no succeeix el mateix, ja sigui per les diferents maneres de veure la pregunta o bé gràcies a la diversitat de formes de pensament. En el primer gràfic (la primera franja) podem veure que el 90% de les persones enquestades si creuen en un futbol sense cap mena de violència, ja sigui per la seva inexperiència en l'àmbit o perquè veuen que la societat està evolucionant i les mesures que s'apliquen en l'esport van millorant paral·lelament. En la segona franja, gent més adulta, el 70% de les persones enquestades no creuen en un futbol sense violència, ja sigui perquè la seva experiència els porten a pensar que mai s'aconseguirà radica la violència del tot en el futbol.

PREGUNTA 4.- La passió justifica la violència generada en els camps de futbol, tan dintre de l'estadi com en els seus voltants?

La passió justifica la violència generada en els camps de futbol, tan dintre de l'estadi com en les

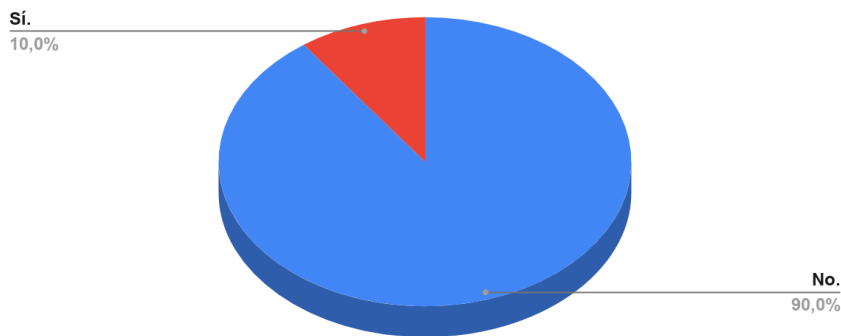
La passió justifica la violència generada en els camps de futbol, tan dintre de l'estadi com en les seves immediacions?

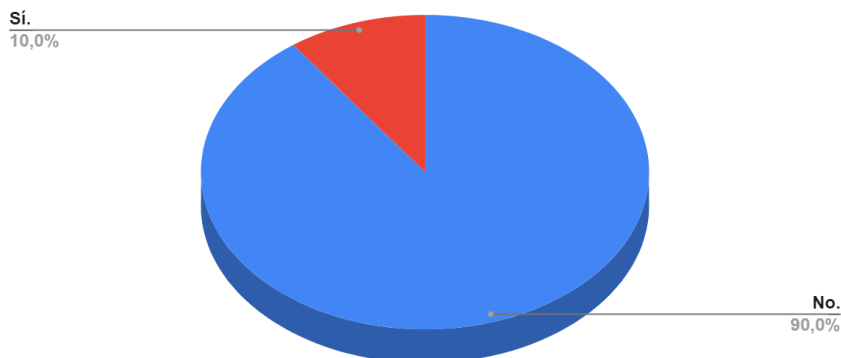
En el primer gràfic, el 80% de les persones enquestades creuen que la passió no justifica la violència generada en cap espai del futbol. En canvi, en l'altre gràfic, que correspon a la segona franja d'edat, es pot veure que la meitat de les persones enquestades creuen que en certs moments la passió justifica alguns actes violents que succeeixen en aquest esport.

PREGUNTA 5.- Poses en el mateix nivell la violència verbal i la física?

Situes al mateix nivell la violència verbal i la física?

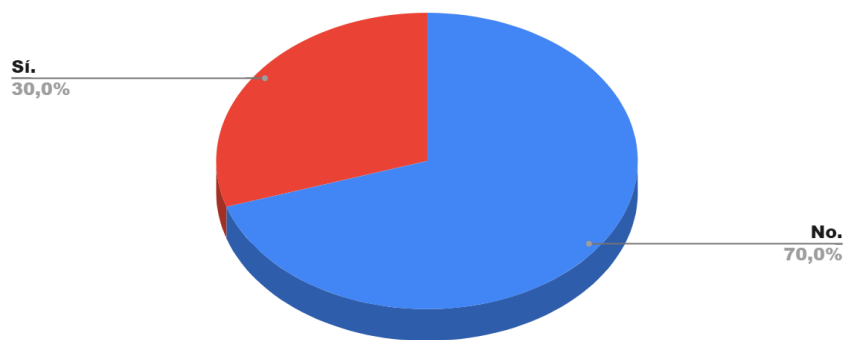
Situes al mateix nivell la violència verbal i la física?

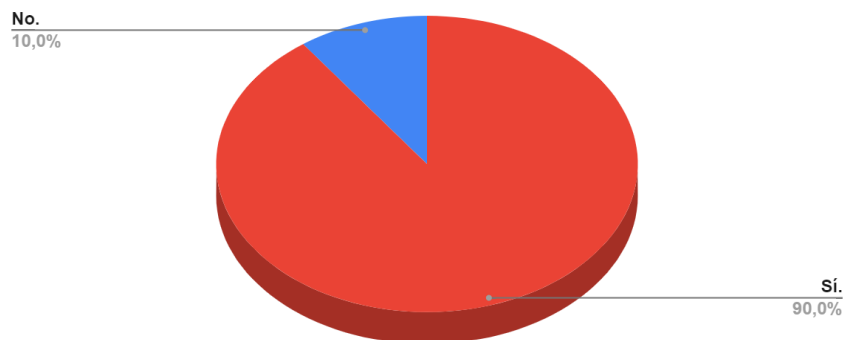
En aquesta pregunta, curiosament existeixen els mateixos percentatges en les respostes d'ambdues gràfiques, on no situen de cap manera al mateix nivell la violència verbal i la violència física. Podem interpreta que la societat divideix el concepte de violència per subcategories, on hi ha una mena de piràmide que les classifica segons els nivells de violència que es generen.

PREGUNTA 6.- Has viscut cap d'aquestes violències en algun estadi de futbol?

Has viscut cap d'aquestes violències en algun estadi de futbol?

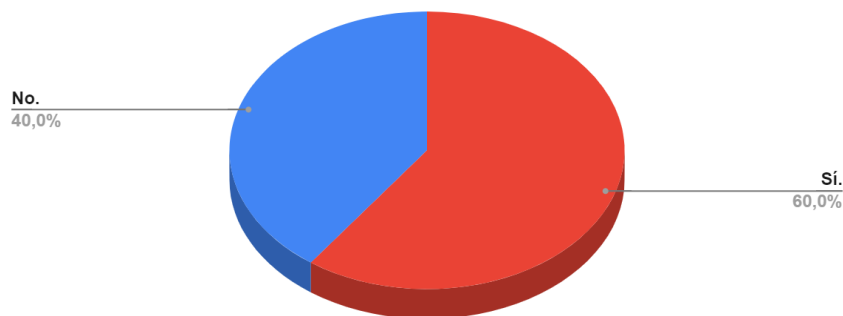
Has viscut cap d'aquestes violències en algun estadi de futbol?

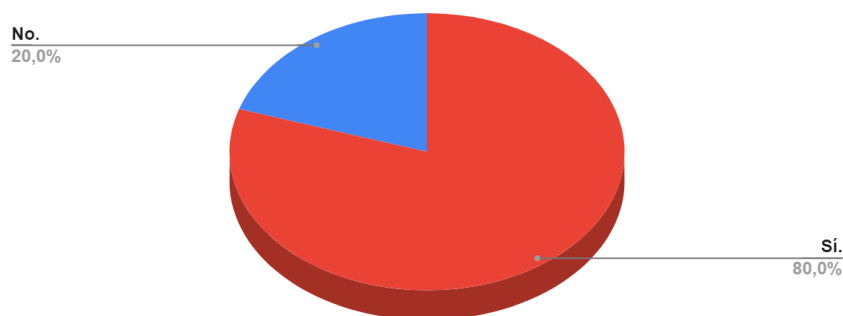
En aquesta pregunta si podem veure una gran diferència entre les dues franges d'edat. La franja dels "joves" la majoria de les persones enquestades no han presenciats cap mena de violència en algun estadi de futbol. En canvi, la segona franja, la dels adults, quasi tots, el 90%, si han presenciats la violència en la seva màxima expressió en els camps de futbol. En aquesta pregunta podem veure molt fàcilment com les persones amb més edat l'han presenciats, per l'època històrica que els ha tocat viure on la violència encara estava normalitzada en el món del futbol.

PREGUNTA 7.- Creus que la violència generada actualment en els diferents estadis de futbol ve produïda pel tipus de societat que tenim?

Creus que la violència generada actualment en els diferents estadis de futbol ve produïda pel tipus de societat que tenim?

Creus que la violència generada actualment en els diferents estadis de futbol ve produïda pel tipus de societat que tenim?

En l'última pregunta podem veure que a la franja dels joves el 60% de les persones enquestades si creuen que la violència generada ve produïda pel tipus de societat en la qual vivim, generant així la interpretació que s'ha de millorar les bases d'aquesta, sigui fent noves reformes o renovar el sistema. L'altre gràfic, el de les persones adultes, està en la mateixa situació, on el 80% creuen que el model de societat en el

que vivim fa que es produeixi tota aquesta violència. En el segon gràfic hi han més persones que creuen que ve produïda pel tipus de societat, ja que fa uns anys la violència existia de manera molt més visible i era molt comú en tots els moments del dia.

7. Creació d'un pla d'anti violència.

Allarg de la història del futbol s'han anat creant i imposant diferents protocols d'anti violència a cada territori on es jugava aquest esport, però tots tenien el mateix objectiu, radicar i expulsar la violència dels estadis de futbol. És cert que els nous protocols que s'han anat creant han sigut més perfeccionistes gràcies a les correccions de les errades del seu protocol antecessor i han intentat adaptar-se a la multitud de diverses societats existents en l'actualitat.

Cadascun d'aquests protocols ho han elaborat desenes de professionals, especialitzats i més que aguerits en aquest tipus de situacions. D'altra banda estic jo, un humil alumne de batxillerat que vol elaborar un protocol d'anti violència, simplement amb la il·lusió de veure un futbol sense cap mena de violència. La meua única premissa és tornar a convertir el futbol en un espectacle, on puguin assistir pares amb els seus fills, joves aficionats i els aficionats més passionals, que tots elles tinguin la seguretat de saber que poden anar al camp de futbol a gaudir, a alliberar emocions i crear-les, ballar i cantar, plorar i somriure, en general fer els estadis de futbol l'ambient ideal per oblidar-se de tot i sentir goig de l'espectacle brindat pel seu estimat equip.

Per elaborar el meu propi protocol he decidit fer-ho d'una manera diferent de la que es veu normalment.

Per una banda redactaré un conte breu, una narració sobre un jove apassionat pel F.C.Barcelona que anirà a veure un clàssic, el partit de futbol que més repercussió i visualització té arreu del món.

Mitjançant aquest conte, explicaré els protocols de seguretat ideals per veure un futbol sense violència, d'una manera clara i molt propera a la realitat.

Per altra banda, dissenyaré un full de propaganda amb un missatge molt directe i clar.

Somni fet realitat.

A causa de la ubicació, al costat del Mar Mediterrani, fa que en ple novembre Palafolls sigui un dels pobles més freds i humits del maresme. A Palafolls, vivia un jove apassionat per aquell esport que es jugava amb una bola circular, casualment de plàstic i en un espai verd limitat per unes línies finites de color blanc, normalment regit per un àrbitre. Aquest noi, d'arrels argentines per part de tota la seva família podria explicar la devoció i el sentiment que tenia cap al futbol, on concretament en aquest país és una mena de religió i es viu d'una forma totalment desmesurada. Pedro cursava l'any més important i decidí de la seva vida, segon de batxillerat, on podia complir el seu somni d'entrar a la carrera d'enginyeria a la Universitat Autònoma de Barcelona o per altra banda anar a treballar a l'obra amb el seu pare. El seu pare per a distreure'l i relaxar-lo per als exàmens tan importants que s'aveïnaven, va tenir la brillant idea de comprar 2 entrades per al partit més transcendent d'aquest esport, on en aquest partit s'anaven a jugar qui s'emportava el campionat de lliga, si el Futbol Club Barcelona o Real Madrid, aquest partit es coneixia com a clàssic, on es viu una tensió i una rivalitat enorme tant en la pista com en les graderies. Quan Pedro es va assabentar que en menys de 10 hores anava a presenciar tal partit, es va emocionar de tal manera que no va poder dormir en tota la nit, i per a remeiar aquesta falta de somni i nervis es va posar a repassar tots els clàssics que es van jugar fins avui. L'últim, jugat fa tres mesos, se'l va emportar el Real Madrid per dos gols de diferència, anotats pel francès Karim Benzema.

L'endemà, la veu del narrador va despertar en Pedro, concretament amb un gol de Ronaldinho. El jove acostumat a matinar va anar a fer-li l'esmorzar al seu pare, pel fet que en el camp de futbol amb les noves normes implantades fa solament un any no deixaven portar cap mena d'aliments al camp, les bosses havien de ser totalment transparents per a poder passar les. Al voltant de les 9 del matí, Martín, ja despert i menjant l'esmorzar que el seu fill li havia preparat, va comentar-li que havien de sortir amb bastant temps d'antelació cap al camp. Tenien l'avantatge de viure a uns minuts del Camp Nou, on el partit anava a tenir lloc i començava justament en unes hores, a les 12 concretament. La nova legislació dictava que en els partits de futbol tot aficionat

havia d'estar present a l'estadi mínim 2 hores abans, pel fet que havien de passar nombrosos controls de seguretat.

En sortir de casa, Pedro ja notava l'emoció i la tensió en l'ambient del mateix carrer, on es podia viure la veritable atmosfera del futbol. Els dos van notar l'alta presència policial al voltant de l'estadi, on havien implantat un perímetre de control de 10 km de radi per a prevenir qualsevol altercat que es pogués produir. Martín es va quedar atònit davant de la tranquil·litat i seguretat que es vivia al carrer, estava sorprès pel simple fet que en la seva època aquest tipus de partits provocava sempre enfrontaments i baralles entre aficionats, on aquests successos incitaven a la por i provocava que la gent no volgués anar a cap classe de partit. El nou protocol intentava radicar aquest tipus de successos de baralles entre aficionats, separant-los tant a l'arribada de l'estadi, on cadascun tenia el seu propi camí, com dins de l'estadi, on cada afició es trobava en les puntes d'aquest estadi. Aquest protocol intentava cuidar l'essència del futbol i el que aquest vol transmetre, expulsant qualsevol acte de violència, en totes les seves possibles manifestacions que es puguin arribar a produir, incrementant el càstig i la pena per la gent que el promou i l'executa.

Pedro i Martín es van topar amb el primer control dels tres que havien de completar, en aquest control pare i fill van haver de separar-se, a penes uns metres, on cadascun havia de ser inspeccionat a fons per un professional de seguretat i qui havia d'observar les seves documentacions, aquest control consistia en la verificació de les entrades i vigilància de bosses, es trobava en l'entrada de l'estadi una zona potencialment perillosa. Aquest control ho elaboraven amb equips portàtils tipus PDA, que mitjançant una xarxa wifi llegeixen àgilment les entrades i verifiquen la seva autenticitat i el seu possible duplicat, evitant que aquestes incidències es detectin quan les persones ja estan dins de l'estadi. Amb el sistema informatitzat d'emissió d'entrades i el control d'accessos a través de torns s'eviten els excessos d'aforament, una cosa molt perillosa en esdeveniments que acudeixen tant de públic. El mateix control separava a la gent per franges d'edat, per executar-ho de la manera més eficaç i segura possible, específicament tenia 3 franges d'edat: de 3 a 18 anys, de 19 a 35 anys i de 36 a 95 anys. El jove apassionat i amb desig de conèixer com funcionava el nou protocol implantat li va preguntar a la persona de seguretat que s'encarregava de la franja d'edat de 3 a 18 anys. Ell va estar encantat d'explicar-li, breument per la gran quantitat de persones que li faltaven per inspeccionar, de què constava en concret el seu treball, perquè unes de les característiques d'aquest protocol d'anti violència era que cada individu de seguretat havia d'estar estrictament especialitzat en la seva tasca, gent experimentada en el treball que havia d'exercir. Ell, en concret, havia d'encarregar-se d'inspeccionar a la gent que dins del rang d'edat de 3 a 18 anys, que no posseïssin objectes feridors o que poguessin atemptar contra les vides de les

persones que anaven a presenciar el partit i que tota la documentació estigui en regla i totalment actualitzada.

Pedro va sortir molt content del control que recentment havia realitzat, per la lliçó que havia après, a continuació li tocava passar el segon control que es trobava a uns 20 metres del primer. El jove, emocionat, perquè cada vegada estava més prop de l'estadi, va poder fer un símil amb la vivència que estava vivint amb la d'un videojoc, on tots dos per a arribar al nivell final has de completar amb èxit tots els nivells anteriors. En el segon nivell o control es van trobar amb un detector de metalls el qual havies de travessar per si portaves objectes metàl·lics o no, el protocol era ferm durant la prohibició d'objectes metàl·lics en l'estadi. A Pedro i sobretot al seu pare li va agradar l'alta presència policial en tots els controls, ja que agilitzaven el pas i mantenien l'ordre.

Després de 15 minuts per passar a l'altre nivell, pare i fill, per fi, es dirigien fins a l'últim control del nou protocol de seguretat, on tots dos ja s'imaginaven celebren els gols del FC Barcelona, parlant de com anaven a celebrar aquest dia tan especial. Aquest control era el més feixuc de tots tres, a més estaven molt nerviosos, ja que en aquells instants es decidia on veurien el partit de la dècada o bé a l'estadi, gaudint d'un increïble espectacle de futbol, o a casa dinant com si res d'això hagués passat. En aquest últim es trobava l'oficial nacional de seguretat, el responsable de la formació i instrucció contínua de tots els oficials de seguretat en els estadis i qui coordinava tot aquest protocol de seguretat, garantint la màxima seguretat de tots els membres del públic, es deia Joaquín Jaime. A causa d'aquesta nova etapa originada en el darrer any amb l'aparició de la pandèmia generada per la COVID-19, la seguretat nacional i sanitat es van posar d'acord per confeccionar un nou protocol per establir noves mesures sanitàries que s'adaptin a la crisi que s'està vivint. En primer lloc, per poder entrar al recinte tots dos hauran de passar per un exhaustiu control de seguretat que inclou la presa de temperatura i per aquest es disposa de càmeres tèrmiques, unes eines que escanegen i detecten els focus tèrmics d'una persona, si supera la temperatura fixada, aquesta persona no tindrà permís per entrar. A més, tots han de portar guants i mascaretes i s'hauran de desinfectar amb gel hidroalcohòlic abans de l'entrada a l'estadi. Per sort cap dels dos van superar la temperatura fixada pels sanitaris. En el moment que en Pedro va escoltar de la mà d'en Joaquín que per favor entrés a l'estadi, es va emocionar de felicitat, a causa que el moment que tant desitjava arribaria en escassos 10 minuts, quan començava el partit.

En entrar a l'estadi, van anar directament al bar, situat al córner de l'esquerra del Camp Nou, per comprar-se menjar i no haver de fer cola durant la mitja part. En aquell bar es trobava el mateix Maradona, assegut a una cadira menjant patates fregides amb una gorra del FC Barcelona, equip en el qual va jugar, per passar desapercebut,

però no va tenir èxit davant dels ulls d'en Pedro, que l'havia reconegut en un instant. L'adolescent va poder mantenir una conversa breu, però intensa amb l'astre argentí, sobre què podia passar durant el partit i també es va treure una fotografia. El dia de Pedro millorava per moments, es va aturar a pensar sobre el moment que havia viscut fa uns moments i no s'ho podia creure, però no li va donar gaire temps per rumiar-ho, atès que el va interrompre el xiulet de l'àrbitre que indicava l'inici del partit.

RESUM DELS PROTOCOLS TROBATS PEL PROTAGONISTA.

- Més controls: passar diversos controls, separar per rang d'edat a l'entrada de l'estadi, control de metalls.
- Portar documentació.
- Més càstigs per l'ús de la violència, més penalitzada
- Fer un perímetre més gran als voltants dels estadis, més presència policial
- Separació entre aficionats rivals.
- Els aficionats que per motius de salut portin implants (marcapassos, implants, etc.) o aparells com a pròtesis metàl·liques hauran d'indicar la seva situació especial al personal de seguretat abans de passar pels detectors.
- Per a facilitar el pas dels objectes per l'escàner, especialment en el cas d'articles petits, s'han d'utilitzar les safates especials que hi ha a la disposició dels aficionats.
- Bosses transparents, per evitar l'entrada d'objectes perillosos.
- Portar mascareta i guants, a més de desinfectar-te abans d'entrar a l'estadi.

7.1 Procediment

Aquestes dues idees es portaran a terme de la següent manera:

El conte breu està més centrat en l'àmbit professional del futbol on la idea seria incloure aquest conte com a part del merchandising de cada club, una manera molt fàcil de comercialitzar-lo i donar difusió de les bones pràctiques des de cada club. O d'una manera molt més ètica, seria que cada club obsequies als seus seguidors-socis amb aquest conte, exercint així, educació esportiva.

El full de propaganda el penso més per l'àmbit territorial, l'entrega de diverses paperetes a l'entrada de l'estadi. Aquestes paperetes, comunicarà a cada persona que entri a l'estadi les diferents normes que han de complir, totes ajustades perquè no es produeixi cap mena de violència. Aquest lliurament de paperetes el portaria a terme a l'entrada de cada camp, muntant un stage bastant cridaner perquè sigui ben visible i així l'aboliment de la violència en tot el futbol espanyol, futbol base i futbol professional.

8.

Conclusions.

Mai pensava que anava a arribar el moment d'exposar la conclusió sobre el meu anhelat treball, sobre si la passió justificava la violència que s'ha produït durant tants anys en l'esport que més estimo, en l'esport que, per ara, m'ha format com a persona i dono gràcies per aquesta decisió que vaig prendre sent un nen. Per fi, he pogut arribar a l'apartat més important personalment del treball, on faig una vista fugaç al passat i veig tot el que he fet durant l'any, de cada apartat redactat, de cada pregunta desenvolupada i sobretot a l'esforç que li he hagut de dedicar. Actualment totes aquestes hores de dedicació m'han servit per a conèixer millor com funciona el món de la violència en general, tant la part física com la verbal, i també les restants formes de manifestació. M'ha ensenyat a veure més enllà del que la meua part material del cos pot visualitzar (els sentits), a empatitzar amb cada persona, a entendre que cada persona és un món i que cada decisió és respectable. També m'ha atorgat un coneixement enorme en el món psicològic, sobre com una situació en concret pot repercutir en l'ésser humà en qüestió d'instant i afectar el futur i present de la seva vida amb una contundència feroç.

L'ésser humà és, com he dit anteriorment en el treball, un **ésser imperfecte**, amb múltiples defectes, però també amb enormes virtuts, aquests defectes hem de millorar-los i les virtuts perfeccionar-les per a avançar com a persona i com a societat en general.

En conclusió a la pregunta estipulada al principi del treball sobre si la passió pot justificar la violència que pateix el futbol, la meua resposta és, després d'estar reflexionant i analitzant tota la recerca feta amb deteniment, que no.

La passió no justifica la violència generada en cap entorn, i això inclou l'àmbit futbolístic.

La violència no es pot justificar amb res, la violència és un acte que hem de radicar completament de la nostra societat, és a dir, reduir la seva acció el màxim possible. Les agressions no se n'aniran mai de la nostra societat, pel simple fet que aquesta està formada per una gran multitud de persones, una més diferent de l'altra, on conviuen gran varietat de cultures amb els seus corresponents costums, els seus pensaments i ideals. A causa d'aquest fet, sempre existirà gent decebuda amb la seva vida, desitjant la de l'altre, una de les nostres bases com a col·lectiu és sempre voler més, sempre voler més que el del costat i no acceptar les diferències i això implica una competitivitat l'un amb l'altre que generalment acaba amb algun tipus d'agressivitat. La violència va dins del nostre ésser, és el nostre instint més primari que surt a la llum quan algú vol arrabassar-nos el més valuós per a nosaltres, en altres paraules, pel mer fet de sobreviure, de ser diferents. Afortunadament, amb el pas dels anys i de les èpoques, cada vegada més, l'índole de violència s'ha anat reduint, no sols específicament en els esports, sinó en tots els àmbits. Com hem vist en les enquestes realitzades al treball, les persones de les noves generacions si creuen en un futbol sense cap mena de violència, per aquest motiu la perspectiva de la societat sobre aquest tema ha canviat de manera molt dràstica amb comparació a les persones del segle passat.

Tothom creu en un futbol sense violència, només s'ha de trobar quin és el mètode més adequat i això es podrà arribar aconseguir fent assaig i error. L'únic que fa falta és el desig real per elaborar això. Les persones s'han de conscienciar que la violència no suma, només resta, no aporta cap benefici al futbol, no li fa bé i ho hem de tenir més en compte a l'hora de prendre decisions. També hauríem de ser més conscients amb les formes restants del concepte, com la violència gestual o verbal que es dona molt en aquest esport. És necessari que els diferents joves de la península s'eduquin de tal manera que siguin conscients que aquests actes són intolerables, malgrat que els joves es mostrin molt més conscients sobre el tema, com podem veure en les enquestes realitzades.

En conclusió, la passió és un dels sentiments més extraordinaris que existeix, ens aporta alegria, vida, plaer, etc. Per aquest motiu no hem de deixar-la de banda i hem d'utilitzar-la amb tot el seny possible, per evitar qualsevol acte negatiu.

9. Agraïments.

Gràcies a l'oportunitat que em dona aquest apartat d'agrair a totes les persones que han fet possible que aquest treball vagi cap endavant, m'agradaria agrair-li a la meua família per tot el suport que m'han brindat en tot moment, també a totes les persones

que hi han col·laborat responant les enquestes i als entrevistats per respondre les meves preguntes i per acabar vull donar-li les gràcies a la persona que a estat present les 24 hores del dia per ajudar-me en qualsevol cosa que jo necessités, a la meva tutora.

10. Bibliografia i Webgrafia.

<https://trasosdigital.files.wordpress.com/2013/07/articulo-violencia.pdf>

<https://www.definicionabc.com/social/violencia-psicologica.php>

<https://www.elprogreso.es/articulo/noticias/futbol-pasion-deporte/201906211859131383442.html>

https://as.com/futbol/2014/11/21/primera/1416581618_817715.html

<http://psicodonbosco.blogspot.com/2011/08/emocion-sentimiento-y-pasion.html>

<https://www.aacademica.org/000-035/113.pdf>

https://es.wikipedia.org/wiki/Barra_brava#Estudios_acad%C3%A9micos

<https://elblogdelabogadoblog.com/2020/02/23/los-ultras-en-el-deporte/>

<https://www.elprogreso.es/articulo/noticias/futbol-pasion-deporte/201906211859131383442.html>

<https://supercurioso.com/los-origenes-del-futbol-moderno/>

11. Annexos.

En les enquestes vaig fer 3 preguntes més, aquestes preguntes eren obertes, on cada persona exposava els seus pensaments sense cap classe de limitacions.

Defineix violència amb 3 paraules.	Si és que sí, que milloraries?	Anomena 2 mesures que imposaries per radicar-la.
Agressió opressió maltractament	La gent que la forma	Endurir les lleis i fer un protocol més estricte
Agressió física o psicològica	Els insults racistes venen donats per una societat racista, els insults per la condició física venen donats pels estereotips de la societat, i així la majoria. Milloraria aplicant unes bones sancions i reconstruint una mica el marc legal de la violència esportiva.	-Més control de violència física i psicològica -Més sancions
Agressió Baralles Tensió		Control dels aficionats mitjançant cordons policials. Evitar encreuaments d'aficionats radicals contraries, prohibint-les entrar al camp

Violència al món del futbol

Agressiu, violent i crueltat.	La educació.	Sancions greus al infractors tant pares com jugadors o cos tècnic. Visibilitat de la violència.
Maltracte,		
Maltrato abuso fuerza		
Força,poder,dominació		•Per part dels clubs penalitzar aquestes accions tant com per els jugadors com per l'afició. •(Desmantalar) Els grups radicals ?
Maltractar verbalment i físicament	Educació per respectar els diferents punts de vista i saber perdre. Tot i així, si hi ha una discussió, que hi hagi algú per poder parar el conflicte, evitant la violència.	(Parlant en els partits:) 1. Qualsevol que no sàpiga respectar (físicament i verbalment) fer fora de l'estadi (Fixat-nos en els jugadors:) 2. Introduir valors ètics i morals en el seu entrenament, ja que són exemples a seguir.
Pegar, insultar, la 3 nose	En que piensen que solo es un deporte no en algo que ni te beneficia	Más seguridad Medidas preventivas antes del partido

Entrevista a grada de animació facció boixos nois

- 1) Per començar l'entrevista, expliquen's, quan i per què et vas convertir en un boixos nois. Te que veure amb la teva concepció política?

El meu pare era soci del Barça i de petit sempre em portava al camp, després em va fer soci a mi. després dels partits o quan el Barça jugava fora de casa i no podia anar a veure'ls sempre anaven a la peña. en aquest lloc tots eren uns bojos del futbol però literalment, jo flipava amb la bogeria, passió amb la que veien els partits, ploraven, s'enfadaven, cridaven, picaven i llençaven coses al terra. potser és lleig dir-ho però m'agradava aquell ambient de sonats i tot el que feien, em sentia del grup i només era un nen.

vaig créixer i jo j anava sol a la peña mb els meus amics i vam entendre que aquell grup de bojos eren molt més eren un grup organitzar, amics, companys a totes que morien pel futbol, morien pel seu equip en aquest cas el Barça i va ser als 17 quan vaig començar a format part d'aquesta grada d'animació que no son ultres com tothom pensa i com jo mateix pensava aleshores,

els ultres són radicals que la lien per liar nosaltres animem amb fervor al nostre equip. i no busquem la baralla gratuïta si passa ens defendrem i defendrem el nostre club, però no ho buscarem directament.

- 2) Com definiríes a aquest grup i quins són els seus principals valors i principis?

Com ja he dit es una grada d'animació no ultres, som un grup que per damunt de tot i de tots estimem el nostre club, és la nostra identitat, ens identifica ens representa i per ell ho fem tot. Ens deixem la pell, la veu i les mans, animant, cantant, aplaudint i fent cops de soroll per tal q els jugadors es sentin recolzats i el camp cobri vida, si no hi som l'estadi està mort, l'afició necessita líders com nosaltres per vibrar.

els valors són el club el club i el club per damunt de tot, som companys som un grup i ens defensem i defensem la nostra entitat, no permetrem les faltes de respecte a la nostra bandera.

- 3) Es relaciona molt la paraula "violència" amb la denominació d'ultra, sobretot és més recurrent que els mitjans de comunicació. Que li contestes?

M'agradaria dir que no i que no és la nostra identitat però en confiança he de dir que una mica si, ens agrada la gresca però com he dit al principi no busquem la violència gratuïta simplement ens defensem i defensem al nostre club, no podem permetre que els altres es pensin que son millors i no podem permetre cap falta de respecte. i també torno a dir, els camps sense la nostra presencia estarían morts.

- 4) Ens pots dir quants membres sou actualment, i com i quines són les condicions per entrar al grup?

Actualment som una 50 de persones però actives uns 30, parlo només de la nostre peña despres es una organització que va més enllà, on totes les peñes estan relacionades i organitzades i ens trobem al camp i en algunes qudades.

- 5) Què és per a tu la violència? La justifiques d'alguna manera?

ostres la violència és fer mal algun altre picar aquesta persona, la justifico sempre si t'has de defensar si t'estan agredint o t'estan faltat el respecte.

5.1 els insults és violència? llancar objectes al camp es violència?

mmmm...no o no ben bé...

- 6) Creus que la passió justifica la violència que es genera a causa del futbol?

la passió ens fa estar vius i viure aquest esport i defensar-lo tal com es mereix, sense nosaltres els camps no serien el mateix, motivem als jugador i la violència que no es tanta és per altres coses

6.1 quines coses?

Doncs la falta de respecte i les provocacions d altres aficions.

6.2 Vosaltres que d'entrada dieu que no sou violents, per què doncs hi ha tantes mesures de seguretat al vostre voltant i us tenen continguts al camps?

És cert que cada cop les mesures de seguretat són més grans, més controls, més apartats més tancats en la nostre zona, més multes.

Però com ja he dit els clubs ens volen donem vida al camp i als carrers.

7) Has participat alguna vegada en aquestes accions i moviments? Si és a si per quin motiu?

Bua he participat en mil mogudes al camps , fora, MIL ANECDOTES...sempre porque la gent en grup és molt valenta però despreés res i et falten el respecte.

7.1 Portaries al teu fill petit o germà petit amb tu en aquestes mogudes?

No home no... és perillós...

7.2 Doncs creus que aquest ambient o aquest futbol és la millor manera de viure aquest esport o per transmetre als nens o adolescent que el veuen...?

Home dit així segurament no,,,

Entrevista al president del Calella, involucrat en clubs i hinchas antifeixista

1) Com vas arribar a el club i quant de temps fa que ets al club?

Mi historia es larga, yo llegué en patera des de Senegal, lo pase mal, pero trabajé duro y me gane la confianza de la gente y me gane los papeles a pulso.

a mi siempre me ha gustado el fútbol y al llegar buscaba gente con quien jugar un rato por diversión , en calella había un grupo de extranjeros que se juntaban para la pachanga y así empecé a introducirme en el club, a conocer gente y a trabajar por mejorar las condiciones y las oportunidades de los inmigrante en el deporte local. de eso ya hace 11 años.

Violència al món del futbol

2) Què és ser antifeixista avui dia? Per què lluites, exactament?

Es creer en unos ideales de igualdad de las personas independientemente de donde vengas o de que color seas.

yo como negro y como inmigrante las he cisto y he sufrido de todos los colores y lucho justamente para que eso acabe y my lucha és mediante el deporte.

En el 87 se creo un peña antifascista Santk Pauli un equipo aleman ahora en segunda que revolucionó el futbol dejando su huella contra la violencia gratuita a las personas negras o de otras culturas, eso marco mi trayectoria para yo seguir mi camino creer en un cambio. Ah! en catalunya hay peña Santk Pauli activa.

3) Què es considera feixisme avui dia?

El fascismo es todo aquello que ataca contra los derechos de las personas por el simple hecho de vivir y ser diferentes es un movimiento europeo de derechas .

4) Alguna vegada t'has vist embolicat en una baralla contra feixistes? Si és aixó per quin motiu?

yo no, si que me han atacado y provocado però mi situación como inmigrante sin papeles hasta hace poco hacía muy frágil mi situación como para meterme en problemas. Pero hay partes del antifascimos muy radicales y agresivas contra el fascismo. No podemos respetar a bandos que no respetan a las personas simplemente por el hecho de existir y ser diferentes.

5) Estàs a favor de la violència? Creus en un futbol sense violencia externa?

yo no estoy a favor de la violencia pero veo difícil eliminarla, a todos les interesa A más a todos les interesa, los clubs avalan esta violencia disfrazada de pasión para mantener las ventas, las entradas , las marcas, la ropa, la tensión y el ambiente en los campos.... es un tema muy largo podríamos hablar mucho más de este negocio es cierto que han mejorado las medidas de seguridad pero todo de cara a la galeria pero falta mucho por hacer y lo podían haber hecho hace tiempo.

6) Creus que la passió justifica la violència que es genera a causa del futbol

Yo no la justifico pero la entiendo, la pasión por un club hace que formes parte de un grupo de un grupo valorado y eso es lo que todo el mundo quieres sentirse dentro de un grupo sentirse que eres como los demás y para mantenerte haces lo que sea por el grupo y te lo crees tanto que pierdes la razón.

7) Creus que el futbol es un mitjà per donar a conèixer i expandir el feixisme?

Claro que si, esta es nuestra lucha , el futbol es el deporte más televisado y seguido del mundo, con el queremos conseguir una cultura deportiva i en general que respete los derechos de las persona antiracista y de igualdad. Entonces si, tal vez, así conseguimos un fútbol sin violencia.